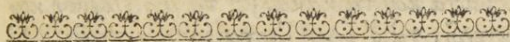

εἰ γὰρ ἀπαρασκευάζει ἡ εὐτυχία πλεονεκτήειν.
 Ἵπερ ἠφανώτεροι μὲν ἔν καὶ ἀλογιστότεροι διὰ
 τὴν εὐτυχιαν εἰσίν. Ἐν δ' ἀκολαθεῖ βελτίστον 74
 ἡθὸς τῇ εὐτυχίᾳ, ὅτι φιλόφθοι εἰσι, καὶ ἔχουσι
 πρὸς τὸ θεῖον πως ἠπιστεύοντες, διὰ τὰ γι- 75
 γνόμενα ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς τύχης. Περὶ μὲν ἔν
 τῶν κατ' ἡλικίαν καὶ τύχην ἡθῶν, εἴρηται. Τὰ
 γὰρ ἐναντία τῶν εἰρημένων, ἐκ τῶν ἐναντίων
 φανερά ἐσιν. Οἷον, πένητος καὶ ἀτυχῆς ἡθὸς,
 καὶ ἀδυνάτεια.

q Alios oportet fuisse mores fortunatorum, quos no-
 rat ARISTOTELES, quam quibuscum David vixit, &
 multi eorum, quos posterior aetas vidit, qui impietatis cau-
 sa male audiunt. Stagirita praesertim respicere videtur illas
 infelicium iras in providentiam, de quibus etiam supra 4,
 48 De horum characterum ratione hic etiam tenenda, quae
 diximus p. a. no. n.

XII.

PLUTARCHVS.

De discrimine amici & adulatoris.

Τῶ σφόδρα φιλεῖν ἑαυτὸν, ὧ ἀντίσχε *Philantia*
 φιλόπαππε, φάσκοντι, συγγνώμην *adulationi*
 μὲν ἅπαντας ὁ Πλάτων δίδοναι φησὶ κακίαν *viam munit.*
 δὲ σὺν πολλαῖς ἄλλαις ἐγγίνεσθαι μεγίστην, ὅφ-
 ῆς ἔκ ἐσιν αὐτῆ κριθὴν δίκαιον εἶδὲ ἀδελφασον
 εἶναι. τυφλῆται γὰρ τὸ φιλεῖν περὶ τὸ φι- 2
 λέμενον, ἀν μὴ τις μαθῶν ἐθιδῆ τὰ καλὰ
 τιμῶν καὶ διάκειν μᾶλλον ἢ τὰ συγγενῆ καὶ
 οἰκεία. τῆτο τῶ κόλακι πολλὴν μετὰ τῆς 3
 φιλίας εὐρυχωρίαν δίδωσιν, ὁρμηήριον ἐφ' ἡμᾶς
 εὐφύες ἔχοντι τὴν φιλαυσίαν, δι' ἣν αὐτὸς αὐτῆ
 Κ 5 κόλαξ

- κόλαξ ἕκαστος ὡν πρῶτος καὶ μέγιστος, ἔχα-
 λεπῶς προσέειπεν τὸν ἕξωθεν, ὃν οἶσθαι καὶ βέ-
 λειμα μάρτυρον αὐτῶ καὶ βεβαιωτὴν προσγι-
 4 νόμενον. Ὁ γὰρ λοιδορούμενος Φιλοκόλαξ, σφό-
 δρα Φίλαυτός ἐστι, καὶ δι' εὐνοίαν αὐτῶ πάντα
 μὲν ὑπάρχειν βελλόμενος, πάντα δὲ οἰόμενος·
 ὡν ἢ μὲν βέλησις ἐκ αἰτοπος, ἢ δὲ οἴησις ἐπι-
 5 σφαλῆς καὶ δεομένη πολλῆς εὐλαβείας. Εἰ δὲ
 θεῖον ἢ ἀλήθεια, καὶ πάντων μὲν ἀγαθῶν
 θεοῖς, πάντων δὲ ἀνθρώποις ἀρχὴ κατὰ Πλά-
 τωνα, κινδυνεύει θεοῖς ἐχθρὸς ὁ κόλαξ εἶναι,
 6 τῶ δὲ Πυθίᾳ^a διαφερόντως. Ἀντιτατίζεται
 γὰρ αἰετὸς πρὸς τὸ, Γνώθι σαυτὸν, ἀπάτην
 ἐκάστῳ πρὸς αὐτὸν ἐμποιῶν, καὶ ἄγνοιαν αὐτῷ
 καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀγαθῶν καὶ κακῶν, [τὰ
 ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ,]^b τὰ μὲν ἐλλειπῆ καὶ
 7 ἀτελεῖ, τὰ δ' ὅλως ἀνεπανόρθωτα ποιῶν. Εἰ
 μὲν ἔν, ὡς τὰ πλείεστα τῶν ἄλλων κακῶν, ὁ
 κόλαξ ἠπλῆτο μόνον, ἢ μάλιτα, τῶν ἀγενῶν
 καὶ φαύλων, ἐκ ἃν ἦν ἕτως δεινὸν εἶδός δυσφύ-
 8 λαῖνον· ἐπεὶ δὲ ὡς περὶ οἱ θρίπτες ἐμφύουσαι
 μάλιτα τοῖς ἀπαλοῖς καὶ γλυκέσι ζύλοις, ἕτω
 τὰ φιλότιμα τῶν ἡθῶν, καὶ χρηστὰ, καὶ ἐπιει-
 κῆ, τὸν κόλακα δέχεσθαι καὶ τρέφει προσφύ-
 9 μενον· ἐτι δ' ὡς περὶ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἰπποβο-
 ρίαν φησὶν ἔλακύνθω^c ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρξ-
 ρασι πυροφόροις· ἕτω τὴν κολακείαν ὀρῶμεν
 ἔπενητιν, εἶδός ἀδόξοις, εἶδός ἀδυνατοῖς ἀκολο-
 θῆσαν, ἀλλ' οἰκῶν τε καὶ πραγμάτων μεγά-

λων

^a Apollini Delphico, cui illud γνῶθι σεαυτὸν maxime tribuitur, in foribus illius scriptum.

^b Quae inclusimus, e glossa esse suspicatur frater meus ANDREAS SAMVEL GESNERVS.

^c Equos alere non est hominum in vrbana mollitie viuientium, sed ampla rura colentium.

λων ὀλίγημα καὶ νόσημα γνωμῆν, πολλάκις
 δὲ καὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀναρέπτασαν
 διὸ ἔμικρὸν ἔργον ἐστίν, ἔδὲ Φαύλης δεόμενον
 προνοίας, ἢ περὶ αὐτῆς ἐπίτκεψις ὡς ἂν μά-
 λιτα περίφωρος ^d ἔστα, μὴ βλάβῃσι μὴδὲ
 διαβάλλῃσι τὴν Φιλίαν. Οἱ μὲν γὰρ Φθείρες
 ἀπίστω ἀπὸ τῶν τελευσίωσαν, καὶ ἀπολείπασσι
 τὰ σώματα σθενυμένα τῶ ἀμάσῃ, ἐξ ἔτρε-
 φοίῃσι τῶς δὲ κόλακας ἔδ' ὅλως ἰδεῖν ἐστὶ
 πράγμασι ξηροῖς καὶ κατεφυγμένοις προσιόν-
 τας, ἀλλὰ τῶς δόξαις καὶ τῶς δυνάμεσιν
 ἐπιτιθεῖσθαι καὶ αὐξοῖσθαι, ταχύ δ' ἐν τῶς με-
 ταβολαῖς ἀπορρέεσθαι. Ἀλλὰ τὴν τότε πείραν
 ἔδει περιμένειν, ἀνωφελῆ, μᾶλλον δὲ βλα-
 βερὰν, καὶ ἐκ ἀκύνδον ἔσαν. Χαλεπὴ γὰρ
 ἐν καιρῶ δεομένῳ Φίλων, ἢ τῶν μὴ Φίλων
 αἰδέσθαι, ἀντικαταλλαγὴν ἐκ ἑχέστα χρηστῆ
 καὶ βέβαια πρὸς ἀβέβαιον καὶ κίβδηλον. Ἀλλ'
 ὡσπερ νόμισμα δεῖ τὸν Φίλον ἔχειν πρὸ τῆς
 χρείας δεδοκιμασμένον, μὴ ὑπὸ τῆς χρείας
 ἐλεγχόμενον ἔγὰρ δεῖ βλαβέντας αἰδέεσθαι,
 ἀλλ' ὅπως μὴ βλαβῶμεν, ἐμπειρίαν λαβεῖν
 καὶ κατανοῆσθαι τῶ κόλακος. Εἰ δὲ μὴ, ταυτὸ
 πατόμεθα τοῖς αἰδανόμενοις τῶ προγεγεῦσθαι
 τῶν θανασίμων Φαρμάκων, εἰς τὴν κρίσιν
 ἀπολλύητες εαυτῶς καὶ διαφθείροητες. Οὔτε
 γὰρ δὴ τέττας ἐπαινεῖμεν, ἔτε ὅσοι τὸν Φίλον
 εἰς τὸ καλὸν τιθέμενοι καὶ ὠφέλιμον, οἴοισθαι
 τῶς κεχαρισμένως ὀμιλεῖσθαι, εὐθύς ἔχειν
 ἐπαυλοφώρω κόλακας εἰλημμένους. Οὐδὲ γὰρ
 ἀηδὴς ὁ Φίλος, ἔδ' ἀκράτος, ἔδὲ τῶ πικρῶ
 σεμνον

10

Inceret eam
 ab amicicia
 distingui.

11

12

Rebus enim
 asperis di-
 gnosci se-
 rum &
 noxium.

13

14

15

Suaues &
 incundi non
 ideo adula-
 tores.

16

^d Sic MSS. vt opportune me monuit vir doctus I.F.
 HEVSINGERVS, pro vulgato περίφωρος. V. Ind.

- σεμνόν ἢ Φιλίαν καὶ αὐσηρῶ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τῷ
 τὸ καλὸν καὶ τὸ σεμνόν αὐτῆς ἡδὺ καὶ ποθῆ-
 17 μενόν ἐστίν. Παρ' δ' αὐτῆς χάριτες τε καὶ ἡμέρος
 οἰκί' ἔθεντο· καὶ ἐδυσυχῆμι μόνον εἰς ὄμματ'
 εὖνθ' ὄφρα εἰμβλέψαι γλυκυ, κατ' Εὐριπίδην,
 ἀλλ' ἔθεν ἦτρον τοῖς ἀγαθοῖς ἡδονὴν ἐπιφέρεισα
 καὶ χάριν, ἢ τῶν κακῶν ἀφαιρῶσα τὰς λύπας
 18 καὶ τὰς ἀπορίας, παρετέλει. Καὶ καθάπερ
 ὁ Εὐνός εἶπε, τῶν ἡδυσμάτων τὸ πῦρ εἶναι
 κράτιστον, ἕτως τῷ βίῳ μίξας τὴν Φιλίαν ὁ
 θεός, ἀπαντὰ φαιδραὶ καὶ γλυκέα καὶ προ-
 19 σπῆνῃ, ταύτης παρῶσης καὶ συναπολαύσης,
 ἐποίησεν. Ἐπεὶ, πῶς ἂν ὁ κόλαξ ὑπεδέυτο
 τοῖς ἡδοναῖς, εἰ τὴν Φιλίαν εἴωρα τὸ ἡδὺ μη-
 20 δαμῆ προσιεμένην, ἔκ' ἐστὶν εἰπεῖν· ἀλλ' ὡσπερ
 τὰ ψευδόχρυστα καὶ κίβδηλα τῶν σκευῶν, τὴν
 λαμπρότητα τῆς χρυσῆ καὶ τὸ γάνωμα μιμῆ-
 ται μόνον, ἕτως ἔοικεν ὁ κόλαξ τῆς Φιλίας τὸ
 ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον ἐκμιμῆμενος, αἰεὶ παρ-
 21 ἔχειν ἰλαρὸν καὶ ἀνθηρὸν, καὶ πρὸς μηδὲν ἀν-
 τιβαίνοντα μηδ' ὑπεναντιόμενον εαυτόν. Ὄθεν
 22 ἐδὲ τῆς ἐπαινήσεως εὐθύς, ὡς κολακεύοντες,
 ἀπλῶς ὑφ' ἑαυτῶν ἐπαινος γὰρ ἔχ' ἦτρον ἐν
 καιρῷ φόνος Φιλίαν προσήκει· μάλλον δὲ τὸ μὲν
 δύσκολον ὅλως καὶ μεμψίμοιρον, ἀφίλον καὶ
 ἀνομιλήσον· τῆς δ' ἀφθόνως καὶ προθύμως
 τὸν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἀποδιδόσης ἐπαινον εὐνοίας
 καὶ τὸ νεφετῆν αὐτῆς καὶ παρρησιαζόμενον
 ἐλαφρῶς καὶ ἀλύπως ὑπομένονσι, πιστεύοντες
 καὶ ἀγαπῶντες ὡς ἀναγκαίως φέροντα τὸν
 23 ἡδέως ἐπαινεῖν. Χαλεπὸν ἔν (Φασι τις ἂν)
 ἐστὶ διακρίναί τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον, εἰ
 μήτε ἡδονῇ μήτε ἐπαινῷ διαφέρουσι· καὶ γὰρ

Neque qui
 laudant.

ἐν ὑπεργίαις καὶ διακονίαις, πολλάκις ἰδεῖν ἐς
 τὴν Φιλίαν ὑπὸ τῆς κολακείας παραρροχομέ- 24
 νην. Τί δὲ ἐ μέλει^ο (Φήσομεν) ἂν τὸν ἀλη-
 θινὸν κόλακα καὶ μετὰ δεινότητος καὶ τέχνης
 ἀπρόμενον τῶν πραγμάτων διώκωμεν; ἀλλὰ μὴ, 25
 καθάπερ οἱ πολλοὶ, τῶν αὐτοληκῦθας τῶν τῶν *Adulatores*
 λεγομένων καὶ τραπεζέας, καὶ μετὰ τὸ κατὰ *quidam*
 χείρας ὑδῶρ ἀκρομένους^ε (ὡς τις εἶπε) κολα-
 κας κομίζωμεν, ἂν ἐν μιᾷ λοπάδι καὶ κύλικι
 μετὰ βαιμολοχίας καὶ βδελυρίας ἢ ἀνελευθε-
 ρία γίνεσθαι κατάδηλος. Οὐ γὰρ δήπερ, Με- 26
 λάνθιον ἔδει τὸν Ἀλεξάνδρου τῶν Φεραιῶν παρά-
 σιτον ἐξελέγχειν, ὅς τοῖς ἐρωτῶσι, πῶς Ἀλέ- *ut*
 ξάνδρος ἐσφάγη; Διὰ τῆς πλευρᾶς (ἐλεγεν) *Melanthius.*
 εἰς τὴν γαστέρα τὴν ἐμὴν^δ. Οὐδὲ τῶν ἀμφὶ 27
 πλυσίαν τράπεζαν ἐγκυκλιωμένους, ἅς ἔτε
 πῦρ, ἔ σίδηρος, ἔ δὲ χαλκὸς εἶργει, μὴ Φοι-
 τῶν ἐπὶ δεῖπνον. Οὐδὲ γὰρ τὰς ἐν Κύπρῳ κο- 28
 λακίδας, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Συρίαν, κλιμα-
 κίδας προσαγορευθεῖσας, ὅτι τοῖς γυναίξι
 τῶν βασιλέων^h ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰς ἀμάξας
 δι' αὐτῶν ὑποκατακλιόμενα παρεῖχον. Τίνα 29
 ἐν δεῖ Φυλάτιστα; τὸν μὴ δοκῆναι μὴ ὁμολο- *alii occul-*
 γῆναι κολακεύειν^g ὃν ἐκ ἐστὶ λαθεῖν περὶ τῶν πη- *tiore.*
 νεῖον, ἔ δὲ ἀλίσκεται σκιὰν κατὰ μετρίωνⁱ ἐπὶ
 δεῖπνον

e Platonica formula, adfirmantis quaestionem cum
 vehementia, *quid ni ita sit, siquidem* &c. omnino ita est,
 officiosiores esse veros illos & arte tractantes negotium suum
 adulatores.

f Qui initio statim coenae, post aquam manibus da-
 tam, laudibus suis & nugis mereri cūenam conantur.

g Q. d. vulnus, quo latus ipsius traiectum est, in ven-
 trem meum expetiit, qui ab eo tempore domicilio perpetuo
 damnatus esurire cogor.

h Ita Latini quoque Regem vocant parasitorum vnum-
 quemque patronum.

i POLLUX 6, 44. Τῆ σκιά δ' ἐτεκμαίροντο τὸν καιρὸν

- 30 δειπνον, ἔδ' ἔρριπται μεθυθεῖς ὅπως ἔτυχεν
 ἀλλὰ νήθει τὰ πολλά, καὶ πολυπραγμονεῖ,
 καὶ πράξων μετέχων οἶσθαι δεῖν, καὶ λόγων
 ἀπορρήτων βέλεται κοινῶς εἶναι, καὶ ὄλας
 τραγικός ἐστιν ἔ σατυρικός Φιλίας ὑποκριτής,
 31 ἔδὲ κωμικός. Ὡς γὰρ ὁ Πλάτων Φησὶν, ἐσχά-
 τῆς ἀδικίας εἶναι, δοκεῖν δίκαιον, μὴ ὄντα
 καὶ κολακείαν ἠγήσον χαλεπὴν τὴν λαιθάνα-
 σαν, ἔ τὴν ὁμολογεσαν, ἔδὲ τὴν παύξσαν,
 32 ἀλλὰ τὴν σπευδάξσαν. Αὕτη γὰρ ἀναπίμ-
 πλησι καὶ τὴν ἀληθινὴν Φιλίαν ἀπιστίας, συν-
 εμπίπτειται αὕτῃ πολλάκις, ἀν μὴ προσέχω-
 33 μεν. Ὁ μὲν ἐν Γαβούης εἰς σκοτεινὸν οἶκημα
Gabryes. τῷ μάγῳ^k Φεύγονι, συνεισπεσὼν, καὶ γε-
 νόμενος ἐν διαπάλκι, ἐπιστάλα καὶ διαπο-
 ρεῖλα τὸν Δαρειὸν, ἐκέλευσεν ὠθεῖν καὶ δι' ἀμ-
 34 Φορέων. Ἡμεῖς δὲ, εἰ μηδαμῆ μηδαμῶς ἐπαι-
 νῶμεν τὸ ἔρρετω^l Φίλος σὺν ἐχθρῷ, διὰ πολ-
 λῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῷ Φιλῷ συμπε-
 πλεγμένον ἀποσπάσαι ζήβητες, ὀφείλομεν εὖ
 μάλα φοβεῖσθαι, μήπως ἢ τῷ κακῷ τὸ χρη-
 σιμον συνεκβάλωμεν, ἢ Φειδόμενοι τῆ οἰκείῃ,
 35 τῷ βλάβητοντι περιπέσωμεν. Ὡσπερ γὰρ
 (οἶμα) τῶν ἀγρίων σπερμάτων ὅσα, καὶ
 χῆμα καὶ μέγεθος παραπλήσιον ἔχουσα, τῷ
 πυρῷ συμμέμιχται, χαλεπὴν ἔχει τὴν ἀπο-
 κάθαρσιν, (ἢ γὰρ ἔ διεκπίπτει τῶν φοιθέρων
 36 πόρων, ἢ συνεκπίπτει διὰ τῶν ἀραιῶν) ἔτως
 ἢ κολακεία τῇ Φιλίᾳ εἰς πᾶν πάθος, καὶ πᾶν
 κίνημα,

τῆς ἐπὶ τὸ δειπνον ἔδδ', ἢν (σικιδν gnomonis vel indicis, oheifici
 plerumque) καὶ φοιθεῖον ἐκάλεον. καὶ ἔδει σπευδεῖν, εἰ δικάπεν τὸ
 φοιθεῖον εἶναι. Plutimia ad h. l. KV HNIV S.

^k P'fuedo-Smerdi, qui post Gambyfen Petrarum im-
 perium inuaserat.

^l Prouerbii formam habet.

κίνημα, καὶ χρείαν, καὶ συνήθειαν, ἑαυτὴν ἀναμιγνύουσα, δυσχώριστός ἐστιν. Ὅτι μάλιστα 37
 γε πάντων ἴδιον ἐστὶν ἡ Φιλία, καὶ ἕδεν ἄλλο *Similitudo*
 μᾶλλον εὐφραίνει, διὰ τῆτο καὶ ὁ κόλαξ ἡδο- *adulatoris*
 ναῖς ὑπάγειαι καὶ περὶ ἡδονᾶς ἐστὶν ὅτι δὲ ἡ 38
 χάρις καὶ ἡ χρεία τῇ Φιλίᾳ παρέπελαι (καθὸ
 δὴ καὶ λέγεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ Φίλος ἀναγ-
 καώτερος εἶναι) διὰ τῆτο ἐμβάλλων ἑαυτὸν εἰς
 τὰς ὑπεργίας ὁ κόλαξ, ἀμιλλᾶται σπυδα-
 στικός ἀεὶ φαίνεσθαι, καὶ ἀσκνος, καὶ πρόθυ-
 μος· ἐπειδὴ δὲ τὸ μάλιστα Φιλίας ἀρχὴν συνέ- 39
 χον καὶ συνιστᾶνον, ὁμοιότης ἐστὶν ἐπιτηδευμά-
 των καὶ ἡθῶν, καὶ ὅλας τὸ χαίρειν ἐν γε τοῖς
 αὐτοῖς, καὶ τὸ ταυτὰ φεγγειν πρῶτον εἰς
 ταυτὸ συνάπτει καὶ συνίστησι διὰ τῆς ὁμοιοπα-
 θείας, τῆτο κατιδὼν ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ 40
 ὕλην τινὰ ρυθμίζει, καὶ σχηματίζει περιαρμύ-
 σαι καὶ περιπλάσαι ζητῶν, οἷς ἀν' ἐπιχειρῆ,
 διὰ μιμήσεως, ὑγρὸς ἢ ὠν καὶ πιθανὸς με-
 ταβάλλεσθαι ἐπὶ τὰς ἐξομοιώσεις, ὡς τ' εἶ-
 πέν, οὐ πᾶσις Ἀχιλλεως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς
 εἶ. Ὁ δὲ πάντων ἐστὶν αὐτῆ πανουργότατον, 41
 αἰθανόμενος τὴν παρρησίαν καὶ λεγομένην καὶ *Circa ipsam*
 δοκῶσαν ἰδίαν εἶναι, φωνὴν, ὥσπερ τινος ζωῆς, *etiam senec-*
 τῆς Φιλίας, τὸ δὲ ἀπαρρησίασον, ἀφίλον καὶ *ritatem.*
 ἀγενεῖς, ἕδὲ ταύτην ἀμίμητον ἀπολέλοιπεν
 ἀλλ' ὥσπερ οἱ δεινοὶ τῶν ὀφθοποιῶν τοῖς πικροῖς 42
 χυμοῖς καὶ αὐστηροῖς ἡδύσμασι χρῶνται, τῶν
 γλυκέων ἀφαιρῶντες τὸ πλῆσμιον, ἕτως οἱ κό-
 λαικες ἐκ ἀληθινήν ἕδ' ὠφελιμον, ἀλλ' οἷον
 ἐπιλλώπτεισαν ἐξ ὀφρύος καὶ γαργαλίζε-
 σαι ἀτεχνῶς παρρησίαν προσφερῶσιν. Ἐστὶ 43
 μὲν

μὲν ἔν δια ταῦτα δυσφάρατος ὁ ἀνὴρ, ὡς περ
τῶν θηρίων ὅσα πεφυκότα τὴν χρόαν τρέπε-
σθαι, συναφομοιοῦται τοῖς ὑποκειμένοις ὑλή-

44
*Igitur dif-
ferentia di-
ligenter no-
tanda.*

μασιⁿ καὶ χωρίοις. Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐξασπα-
τᾶται καὶ περικαλύπτεται τοῖς ὁμοιοτησιν,
ἡμέτερον ἔργον ἐστὶ, τοῖς διαφοραῖς ἀνακαλύ-
πτειν καὶ ἀπογυμνῆν αὐτόν, ἀλλοτρίοις χρώ-
μασι καὶ χήμασι (ἢ φησιν ὁ Πλάτων) χήτει

45 οἰκείων κοσμέμενον. Εὐθύς ἔν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
σκοπῶμεν ἀρχὴν δὲ φιλίας ἔφαμεν εἶναι τοῖς
πλείστοις, τὴν ταῦτα μὲν ἐπιεικῶς ἀσπασμέ-
νην ἔδη καὶ ἦθη, τοῖς δὲ αὐτοῖς χαίρουσαν
ἐπιτηδεύμασι. καὶ πράγμασι, καὶ διατρι-

46 βαῖς, ὁμοιοπαθῆ διαθήσειν τε καὶ φύσιν: Ἐφ'
οῖς καὶ ταῦτα εἴρηται,

Γέρων γέροντι γλῶσσαν ἠδίστην ἔχει

Παῖς παιδὶ, καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή

Νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσῶντι, καὶ δυσπραξία

Ληφθεῖς, ἐπαρδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ.

47
*Adulator
affectat vi-
am, simili-
tudine stu-
diorum.*

Εἰδὼς ἔν ὁ κόλαξ, ὅτι τῷⁿ χαίρειν τοῖς ὁμοίοις
καὶ τὸ χρῆσθαι καὶ ἀγαπᾶν ἐμφυτόν ἐστι ταύτῃ
πρῶτον ἐπιχειρεῖ πλησιάσειν ἐκάστῳ καὶ πα-
ρασκηῆν, ὡς περ ἐν τισὶ νομαῖς θηρίοις, τοῖς
αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι, καὶ διατριβαῖς περὶ
ταῦτα, καὶ σπερδαῖς, καὶ διαίταις, ἀτρέμα

48 παραβάλλων καὶ προσαναχραινύμενος, ἀχρεῖς
ἔ λαβὴν παραδῶ, καὶ φαύονται τιθασὸς γέ-
νηται καὶ συνήθης, ψέγων μὲν οἷς ἐκεῖνον αἰσθά-
νεται πράγμασι καὶ βίοις καὶ ἀνθρώποις ἀχθό-
μενον,

ⁿ Ita Froben. 1542 f. quod multo praetulerim alteri
lectioni χήμασι.

^o Ita puto legendum pro τῷ. Studiorum similitudini
insitum est illud, vt alter vti altero, amicumque illum ha-
bere velit.

μενον, ἐπαινήτης δὲ τῶν ἀρεσκόντων ἔ μέτριος, 49
 ἀλλ' ὡς ἐπεβάλλειν σὺν ἐκπλήξει καὶ θαύ-
 ματι φαινόμενος, βεβαιῶν δὲ τὸ Φίλῆν καὶ
 μισθῦ, ὡς κρίτει μᾶλλον ἢ πάθει γινόμενον.

Πῶς ἐν ἐλέγχεται, καὶ τίσιν ἀλίσκεται δια- 50
 φοροῖς, ἐκ ὧν ὁμοιος ἔδὲ γινόμενος, ἀλλὰ
 μιμνήμενος ὁμοιον;

Πρῶτον μὲν ἑρᾶν δεῖ τὴν 51
 ὁμοιότητα τῆς προαφύσεως καὶ τὸ ἐνδελεχές, *Sed incon-*
 εἰ χαίρει τε ταῖς αὐταῖς αἰε, καὶ ταυτὰ ἐπα- *stans est. Et*
 νεί, καὶ πρὸς ἐν ἀπευθύνει καὶ καθίστησι πα- *mutatur*
 ράδειγμα τὸν ἑαυτῷ βίον, ὡς περ ἐλευθέρω *prout is*
 Φιλίας ὁμοιοτρόπος καὶ συνηθείας ἐραστῆ προσ- *quem ca-*
 ἵκει τοιοῦτος γὰρ ὁ φίλος. Ὁ δὲ κόλαξ, 52 *piat.*

ἄτε δὴ μίαν ἐστὶν ἡθὺς ἐκ ἔχων μόνιμον, ἔδὲ 53
 ἑαυτῷ βίον ζητῶν αἰρετόν, ἀλλ' ἐτέρω, καὶ
 πρὸς ἕτερον πλάττων καὶ προσαρμῶζων ἑαυτὸν,

ἔχ ἀπλῆς, ἔδὲ εἰς, ἀλλὰ παντοδαπός ἐστι 54
 καὶ ποικίλος, εἰς ἄλλον ἐξ ἄλλου τύπον, ὡς περ
 τὸ μετακρῶμενον ὕδωρ, περιφρῶων αἰε καὶ με-

ταχηματιζόμενος τοῖς ὑποδεχομένοις. Ὁ μὲν 54
 γὰρ κίθηκος, ὡς εἴκει, μιμνῆσθαι τὸν ἀνθρώ-
 πον ἐπιχειρῶν, ἀλίσκεται συγκινῆμενος καὶ

συνορχόμενος ὁ δὲ κόλαξ αὐτὸς ἐτέρως ἐπά- 55
 γεται καὶ παλεύει μιμνήμενος, ἔχ ὁμοίως ἀ-

παντας, ἀλλὰ τῷ μὲν συνορχόμενος καὶ συν- 56
 ἄδων, τῷ δὲ συμπαιλαῖων καὶ συγκινῆμενος

θηρευτικῆ δὲ καὶ κυνηγετικῆ λαβόμενος, μο- 55
 νονεῖ τὰ τῆς φαίδρας αναβοῶν ἔπεται, πρὸς *nunc*
 θεῶν ἐρασμαὶ κυσὶ θαύσαι βαλίας ἐλάφοις *venator.*

ἐγχεριπτόμενος καὶ ἔδεν αὐτῷ πρᾶγμα πρὸς 56
 τὸ θηρίον, ἀλλ' αὐτὸν ἐπισταγητεύει καὶ περι-

βάλλεται τὸν κυνηγόν. Ἄν δὲ θηρευτῆ φιλο- 57
 λόγον καὶ φιλομαθῆ νέον, αὐτῆς ἐν βιβλίοις *nunc*
 ἐστὶ, *philosophus.*

ἐστὶ, καὶ πάγων ποδῆρης καθεῖται, καὶ τρι-
βανοφορία τὸ σῆμα, καὶ ἀδιαφορία, καὶ διὰ
τόματος οἷτε ἀριθμοὶ, καὶ τὰ ὀρθογώνια καὶ

58
nunc com-
missatore.

πλῆγαν^p Πλάτωνος. Εἴτε βράθυμός τις ἐμπέ-
πλωνκεν αὐτίς, καὶ φιλοπότης καὶ πλῆστιος,
αὐτὰρ^q ὁ γυμνάσθῃ φακίων πολύμητις
Οδυσσεῖς,

59 ἐξήπιθα μὲν ὁ τρίβων, κατακείρεθα δ' ὁ πά-
γων, ὥσπερ ἄκαρπον θέρως, ψυκίηρες δὲ καὶ
Φιάλα καὶ γέλασες ἐν περιπάτοις, καὶ σκώμ-
ματα πρὸς τῆς φιλοσοφίας. Ὡσπερ ἐν

60
Aula Dio-
nyfi.

Συρακῆσας Φασίν, ὀπηνίκα Πλάτων ἀφίκετο,
καὶ Διονύσιον ζήλος ἔαχε περιμανῆς φιλοσοφίας,
τὰ βασίλεια κωνιορῆ γέμειν ὑπὸ πλήθους τῶν

61 γεωμετρῶντων^r ἐπεὶ δὲ προσέκρησε Πλάτων,
καὶ Διονύσιος ἐκπεσῶν φιλοσοφίας, πάλιν εἰς
πότους καὶ γύναμα, καὶ τὸ ληρεῖν καὶ ἀκολα-
σαίνειν ἤκε φερόμενος, ἀθρόως ἀπανθας, ὥσπερ
ἐν Κίρκῃ^s μεταμορφωθέντας, ἀμκσία καὶ

62
Demagogi
adulatores
publici vt
Alcibiades.

λήθη καὶ εὐήθεια κατέχευε. Μαεζυρεῖ δὲ καὶ
τὰ τῶν μεγάλων ἔργα κολάκων, καὶ τὰ τῶν
δημαγωγῶν, ὧν ὁ μέγιστος Ἀλκιβιάδης, Ἀθή-
νησι μὲν σκώπων καὶ ἵπποτροφῶν, καὶ μετὰ

63 εὐτραπελίας ζῶν καὶ χάριτος ἐν δὲ Λακεδαι-
μονι κειρόμενος ἐν χρῶ, καὶ τριβανοφορῶν, καὶ
ψυχρολατρῶν ἐν δὲ Θράκῃ, πολεμῶν καὶ

64 πίνων ἐπεὶ δὲ πρὸς Τισσαφέρνην ἀφίκετο,
τρυφῆ

p Nota inscripto scholae PLATONICAE, εἰδὲς
ἀγεωμέτρητος εἰστίτω.

q Ὀδ. χ. i. Venustas incredibilis huius loci est non
tantum in parodia HOMERI, apud quem Vlysses posita
subito cum pannis mendici persona, regem & vltorem iniu-
riarum se praestat: verum etiam in reliqua descriptione, quam
iucundum illud ἄκαρπον θέρως de barba, quam frustra adhuc
alu erat adulator?

r h. e. in HOMERICA de Circe narratione.

τρυφῇ καὶ ἀβρότητι καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενος,
 ἐδημαγῶγει καὶ καθαρμίλει τῷ συναφομοιῶν
 καὶ συνοικεῖν εαυτὸν ἀπάσιν. Οὐ μὴν τοῖς- 65
 τος Ἐπαμινώδας, ἔδ' Ἀγησίλαος, ἀλλὰ πλεί- *Aliser Epami-
 nondas,
 Agesilaus.*
 σοις ὁμιλήσαντες ἀνθρώποις καὶ πόλεσι καὶ
 βίοις, τὸ προσήκον ἦθος αὐτοῖς πανταχῆ καὶ
 σολῇ καὶ διαίτη, καὶ λόγῳ καὶ βίῳ διεφύ-
 λαττον ἔτι καὶ Πλάτων ἐν Συρακούσαις οἷος 66
 ἐν ἀκαδημίᾳ, καὶ πρὸς Διονύσιον οἷος πρὸς *Platon*
 Δίωνα. Τὰς δὲ τῶν κόλακος ὡσπερ πολῦπο- 67
 δος τροπὰς ῥᾶσα Φωράσειεν ἄν τις, αὐτὸς ἐπὶ
 πολλὰ δοκῶν τρέπεσθαι, καὶ φέγων μὲν ὅν
 ἐπῆνει πρότερον βίον, οἷς δὲ ἤχθετο πράγμα-
 σιν, ἢ διαίταις, ἢ λόγοις, ὡς ἀρέσκοντας
 ἐξαιφνης προσιεμενος. Ὄψεται γὰρ αὐτὸν 68
 ἔδαμῃ βέβαιον, ἔδ' ἴδιον, ἔδ' οἰκίῳ πάθει *Adulator
 mutat sen-
 tentiam.*
 Φιλῆντα καὶ μισῆντα καὶ χαίροντα καὶ λυτῆ
 μενον, ἀλλὰ δίκην κατόπρως, παθῶν ὀφθειῶν
 καὶ βίων καὶ κινημάτων εἰκόνας ἀναδεχόμε-
 νον. Τοῖδτος γὰρ οἷος εἰ φέγοις τινὰ τῶν Φί- 69
 λων πρὸς αὐτὸν, εἰπεῖν, Βραδέως πεφώρακας
 τὸν ἄνθρωπον ἐμοὶ μὲν γὰρ ἔδὲ πρότερον
 ἤρεσκεν. Ἄν δ' αὖ πάλιν ἐπαυῆς μεταβαλ- 70
 λόμενος, νῆ Δία φῆσει συνῆδεσθαι καὶ χάριν
 ἔχειν αὐτὸς ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, καὶ πιστεύειν.
 Ἄν δὲ βίον ἀλλακίῳ ἕτερον εἴποις, οἷον εἰς ἀ- 71
 πραγμασύνην καὶ ἡσυχίαν ἐκ πολιτείας μετα-
 βαλλόμενος, Πάλα γε ἐχρῆν, Φησὶ, Ἰωρῦ-
 βων ἡμᾶς ἀπηλλάχθαι καὶ φθόνων. Ἄν δὲ 72
 πάλιν ὁρμῶν δοκῆς ἐπὶ τὸ πράττειν καὶ λέγειν,
 ὑπεφώνησεν, Ἄξια σαυτῆ φρονεῖς ἢ δ' ἀπρα-
 γμοσύνη γλυκὺ μὲν, ἀλλ' ἀδοξόν καὶ ταπεινόν.
 Εὐθύς ἐν λέγειν χρῆ πρὸς τὸν τοῖδτον, 73

- 74 Ἀλλοῖός^s μοι, ξείν', ἐφάνης νέον ἢ παλαιόν.
 ἔδομα φίλα συμεθισαμένε καὶ συνεπινεύ-
 οντος, (ἢ γὰρ σκιά ταῦτα ποιεῖ μάλλον) ἀλλὰ
- 75 συναληθεύοντος καὶ συνεπιπνύοντος. Εἰς μὲν ἔν
 τῶν ἐλέγχων τρόπος τοιοῦτος ἐστὶν ἑτέραν δὲ
 δεῖ ταῖς ὁμοιώσει τοιαύτην παραφυλάττειν
- 76 διαφορὰν. Ὁ μὲν ἔν ἀληθείᾳ φίλος ἔτε μιμη-
 τῆς ἐστὶ πάντων, ἔτ' ἐπαπέτης πρόθυμος,
 ἀλλὰ τῶν ἀρίστων μόνων.
- οὐ γὰρ συνεκθεῖν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφθ,
- 77 κατὰ τὸν Σοφοκλέα καὶ νῆ Δία γε συγκα-
 τορθεῖν καὶ συμφιλοκαλεῖν, ἢ συναμαρβάνειν,
 ἐδὲ συρραδιεργεῖν ἂν μὴ τις οἶον ὀφθαλμίας^t
 ἀπορροή καὶ ἀνάχρωσις ἀκοντα δι' ὁμιλίαν καὶ
 συνηθειαν ἀναπλήρη φαυλότητος ἢ πλημμε-
 λίας τινός. Ὡς περὶ καὶ Πλάτανος ἀπομιμεί-
- 78 δαί φασι τὲς συνηθεῖς, τὸ ἐπίκυρσον, ἀρι-
 σοτέλες δὲ τὸν τραυλισμὸν, Ἀλεξάνδρου δὲ τῆ
 βασιλέως τὴν ἔγκλισιν τῆ τραχύτητι, καὶ τὴν
 ἐν τῷ διαλέγεσθαι τραχύτητα τῆς Φωνῆς.
- 79 Τὰ γὰρ πολλὰ λανθάνουσιν ἐνιοὶ καὶ ἀπὸ τῶν
 ἡθῶν καὶ ἀπὸ τῶν βίων ἀναλαμβάνοντες· ὁ
 δὲ κόλαξ ἀτεχνῶς τὸ τῆ χαμαιλέοντος πέπον-
 θεν. ἐκεῖνός τε γὰρ ἀπάση χροιά πλην τῆ
- 80 λευκῆ συναφομοιοῦται καὶ ὁ κόλαξ ἐν τοῖς
 ἀξίοις σπαρδῆς ὅμοιον ἑαυτὸν ἐξαδυνατῶν παρ-
 ἔχειν, ἔδὲν ἀπολείπει τῶν αἰσχυρῶν ἀμίμητον
- 81 ἀλλ' ὡσπερ οἱ φαῦλοι ζωγράφοι τῶν καλῶν
 ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀδένεια, ἐν ῥυ-
 τίσι, καὶ φακοῖς, καὶ ἐλαῖς, τὰς ὁμοιότητας
 ἀνα-

*Amicus non
 una peccat.*

*Peruersi
 imitatores.*

^s ὁ δ π, 181.

^t Oculorum quosdam morbos ipsa visus contagione
 & aspectu communicari, vulgatius est quam veritas: sed sumi
 sensim mores ab iis, quibuscum versamur, constat.

ἀναφέρουσιν ἕτως ἀκρασίας γίνεται μιμητής, 82
 δεισιδαιμονίας, ἀκροχολίας, πικρίας πρὸς οἰ- *Adulator-*
 κέτας, ἀπιστίας πρὸς οἰκείους καὶ συγγενεῖς *vitia uni-*
 φύσει τε γὰρ ἀφ' ἑαυτῆ πρὸς τὰ χείρονα 83 *tatur.*
 κατάντης ἐστὶ, καὶ δοκεῖ περὶ τὰ τῶ ψέ-
 γειν τὸ ἀσχερὸν εἶναι, μιμήμενος. Ἰπποῖσι 84
 γὰρ οἱ τὰ βελτίω ζητῶντες, καὶ δοκῶντες ἀχ-
 θεοῖται καὶ δυσκολαίνουσι τοῖς ἀμαρτήμασι τῶν
 φίλων, ὃ δὴ καὶ Διονυσίῳ Δίανα, καὶ Σάμιον 85
 Φιλίππῳ, καὶ Κλεομένη Πτολεμαίῳ διέβαλε
 καὶ ἀπώλεσεν ὃ δὲ βελόμενος εἶναι καὶ δοκεῖν 86
 ὁμοίως ἡδύς ἀμα καὶ πιστός, ὡς ὑπὸ τῆ σφό-
 δρα Φιλίῳ ἐδὲ τὰ Φαῦλα δυσχεραίνων, ἀλλὰ
 συμπαθῆς πᾶσι καὶ συμφυῆς γινόμενος. Ὁ 87
 θεὸν ἐδὲ τῶν ἀβελήτων καὶ τυχηρῶν ἀμοιρεῖν *etiam for-*
 ἀξίῳσιν, ἀλλὰ καὶ νοσεῖν ὅμοια προσποιεῖσθαι, *tuita &*
 κολακεύοντες τὰ νοσώδεις, καὶ μήτε βλέπειν *mortos.*
 ὄξύ, μήτε ἀκείναι, ἀν ὑποτύφλοις ἢ ὑποκώ-
 φοις συνῶσιν ὡς περὶ οἱ Διονυσίῳ κολακες ἀμ- 88
 βλωπῶντος, ἐμπίπτοντες τ' ἀλλήλοις, καὶ
 τὰς παροφίδας ἐν τῷ δειπνεῖν καταβάλλοντες
 ἐνιοὶ δὲ καὶ μάλλον ἀπλόμενοι τῶν παθῶν, ἐν 89
 δοτέρῳ παιῶσιν ἑαυτὰς, καὶ καταμιγνύουσιν
 ἀχρι τῶν ἀπερρήτων τὰς ὁμοιοπαθείας. Αἰδο- 90
 μνοι γὰρ ἢ περὶ γάμων δυσυχῶντας, ἢ πρὸς *etiam mala*
 υἱός, ἢ πρὸς οἰκείους ὑπόπῳως ἔχοντας, αὐτοὶ *domestica.*
 σφῶν αὐτῶν ἀφειδέσι, καὶ ἀποδύροισιν περὶ
 τέκνων ἰδίῳν, ἢ γυναικός, ἢ συγγενῶν, ἢ οἰ-
 κείων, αἰτίας τινὰς ἀπερρήτους ἐξαγορεύουσιν.
 Ἡ γὰρ ὁμοιότης συμπαθεστέρας ποιεῖ, καὶ μάλ- 91
 λον ὡς περὶ ὄμηρα δεδεγμένοι προέβηται τὶ τῶν
 ἀπερρήτων αὐταῖς, προέμενοι δὲ, χραῖνται,
 καὶ δειδῶσιν ἐγκαταλιπεῖν τὴν πίσιν. Ἐγὼ δὲ 92

οἶδα καὶ συνεκβαλόντα γαμετήν, ὡς ὁ Φίλος ἀπεπέμφασθαι τὴν εαυτῆ· κρύφα δὲ Φοίβῳ πρὸς αὐτὴν καὶ διαπεμπόμενος, ἐφαιράθη, συναμαρμύνης τῆς τῆ Φίλας γυναικός. Οὕτως ἀπειρος ἦν κόλακος ὁ νομίζων τὰ ἱαμβεῖα ταυτὶ τῷ καρκινῶ μάλλον ἢ τῷ κόλακι προσήκειν,

*Griphus
canceri &
adulatoris.*

Γαστήρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
Ὀφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῖσι θηρίον.

94 Παρασίτε γὰρ ὁ τοῖστος εἰκονισμὸς ἐστίν, τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον Φίλων, ὡς Εὐπολὶς Φησὶν· ἔμην ἄλλα ταῦτα μὲν εἰς τὸν οἰκίον ἀναθάμεθα τῆ λόγῃ τόπον· ἐκεῖνο δὲ μὴ παρῶμεν ἐν ταῖς μιμήσεσι τὸ σοφισμα τῆ

95 κόλακος, ὅτι καὶ τῶν καλῶν τι μιμῆται τῆ κολακνευομένης, διαφυλάττει τὴν ὑπεροχὴν ἐκεῖνῶν.

96 Τοῖς μὲν γὰρ ἀληθῶς Φίλοις ἔτε ζήλος ἔδειξεν ἐπὶ πρὸς ἀλλήλους, ἔτε φθόνος, ἀλλὰ καὶ ἴσον ἔχουσιν ἐν τῷ κατορθῶν, καὶ ἐλατῶν,

97 ἀνεπαχθῶς καὶ μετρίως φέρουσιν. Ὁ δὲ κόλαξ αἰεὶ μνημονεύων τῆ τὰ δευτέρα λέγειν, ὑφίσταται τῆ ὁμοιότητι τῆς ἰσότητος, ἢ ἴσασθαι πανταχῆ καὶ ἀπολείπεισθαι, πλὴν τῶν φαύλων, ὁμο-

98 λογῶν. Ἐν δὲ τοῖς φαύλοις ἔπαρῆσι τὸ πρωτεύειν, ἀλλὰ φησὶν, ἂν ἐκεῖνος ἢ δύσκολος, αὐτὸν εἶναι μελαγχολικόν· ἂν ἐκεῖνος δεισιδαιμόμων, αὐτὸν θεοφόρητον· ἐραῖν ἐκεῖνον, μαίνεσθαι δ' αὐτόν· ἀκούρας (φησὶν) ἐγέλας, ἐγὼ

99 δ' ἐξέθνησκον ὑπὸ τῆ γέλωτος. Ἄλλ' ἐν γε ταῖς χρῆσεσι τῆναντίον, αὐτὸς φησὶ ταχέως τρέχειν, ἰππασθαι δ' ἐκεῖνον· αὐτὸς ἰππεύειν ἐπιεικῶς, ἀλλὰ τί πρὸς τὸν ἰπποκένταυρον τῆγον;

100 Εὐφυῆς εἰμι ποιητής, καὶ σίχων ἔφαυλοτατον γράφω· βροντᾶν δ' ἐκ ἐμῶν, ἀλλὰ

Studet vincere malis.

ἀλλὰ Διός· ἅμα γὰρ αὐτῷ δοκεῖ καὶ τὴν προ- 101
 αἰρεσιν ἀποφαίνειν καλὴν, μιχόμενος, καὶ
 τὴν δύναμιν ἀνεφικλον, ἠτρώμενος. Ἐν μὲν ἔν 102
 ταῖς ἐξομοιώσει τοιαῦτά τινες εἰσι αἱ τῷ
 κόλακος διαφοραὶ πρὸς τὸν Φίλον. Ἐπεὶ δὲ 103
 (ὡσπερ εἴρηται) καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς κοινόν ἐσι, *Differentia*
 (χαίρει γὰρ ἔχ ἦτλον τοῖς Φίλοις ὁ χρῆσός, ἢ *Ad & Am.*
 τοῖς κόλαξιν ὁ Φαῦλος) Φέρε καὶ τῷτο διορί- *circa volu-*
 σωμεν. Ἐσι δὲ διορισμός, ἢ πρὸς τὸ τέλος *ptatem:*
 ἀναφορὰ τῆς ἡδονῆς· σιόπει δὲ ἔτως. Ἐνεσι μὲν 104
 πρὸ τῷ μύρῳ τὸ εὐῶδες, ἔνεσι δ' ἐν ἀντιδότῳ
 διαφέρει δὲ, ὅτι τῷτο μὲν πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς
 ἔδῃν ἕτερον γέγονεν, ἐκεῖνο δὲ τὸ καθαῖρον, ἢ
 τὸ θερμαῖνον, ἢ τὸ σαρκῶν τῆς δυνάμεως, ἄλ-
 λως εὐῶδες ἐσι. Πάλιν οἱ γραφεῖς ἀνθηρὰ 105
 χρώματα καὶ βάμματα μεγνύσιν· ἐσι δὲ
 καὶ τῶν ἱατρικῶν Φαρμάκων ἕνια τὴν ὄψιν ἀν-
 θηρὰ καὶ τὴν χροίαν ἔκ ἀπάνθρωπον ἔχοντα·
 τί τοίνυν διαφέρει; ἢ δῆλον, ὅτι τῷ τέλει τῆς
 χρείας διακρινῶμεν. Οὐκἔν ὁμοίως αἱ μὲν τῶν 106
 Φίλων χάριτες ἐπὶ καλῷ τινι καὶ ὠφελίμῳ τῷ *Quam pro*
 εὐφροῖνον, ὡσπερ ἐπανθῆν, ἔχουσιν· ἐσι δ' ὅτε *sine non ha-*
 καὶ παιδιᾷ καὶ τραπέζῃ καὶ οἴῳ, καὶ νηδία γέλωτι καὶ *bet amicus.*
 Φλυαρίᾳ πρὸς ἀλλήλους, οἷον ἡδύσμασιν ἐχρη- 107
 σαντο τῶν καλῶν καὶ σπασδαίων· (πρὸς ὃ δὴ 108
 καὶ λέλεκται τὸ,
 Μύθοισιν ἢ τέρπουλο πρὸς ἀλλήλους ἐνεποντες,
 καὶ τὸ, - - ἔδέκεν ἄλλο
 Ἄμμος διέκρινε Φιλέοντέ τε τερπομένῳ τε.)
 τῷ δὲ κόλακος τῷτ' ἔργον ἐσι καὶ τέλος, αἰεὶ 109
 τινα παιδιᾷν ἢ πρᾶξιν ἢ λόγον ἐφ' ἡδονῇ καὶ *Nihil aliud*
 πρὸς *speciat adu-*
 lasor.

L 4

u 12. λ. 642.
 x 03. β. 179.

- 110 πρὸς ἡδονὴν ὀφιοποιεῖν καὶ καρικυεῖν· συνελόντι δ' εἶπεν, ὁ μὲν, ἵνα ἡδύς ᾦ, πάντα δεῖν ἀεῖσθαι
- 111 ποιεῖν· ὁ δ' αἰεὶ ποιῶν ἅ δέ, πολλὰ κίς μὲν ἡδύς, πολλὰ κίς δὲ ἀηδὴς ἔστω, ἔ τ' ἔτο βεβλόμενος, εἰ δὲ βέλτιον εἴη, μὴδὲ τ' ἔτο Φεύγων. ὡσπερ
- 112 *Amicus medicus inflat* γὰρ ἰατρὸς ἂν συμφῆρη, κρόκον καὶ νάρδον ἐπέβαλε, καὶ νη Δία πολλὰ κίς ἔλασσε προσηϊῶς, καὶ ἔθρεφε Φιλανθρώπως· ἔστι δὲ ὅπως ταῦτα εἰάσας, κασόριον ἐνεσεισεν.
- Ἡ πόλιον βαρύσμον, ὃ δὴ εἰς γίσιον ὄδαδεν, ἢ
- 114 τινὰ ἐλλέβορον ἐκπιεῖν τρίψας ἠνάγκασεν· ἔτε ἐν ταῦτα τὸ ἀηδὴς, ἔτε ἐκεῖ τὸ ἡδύ ποιούμενος τέλος, ἀλλ' ἐφ' ἐν δὲ ἀμφοτέρων, ἐπὶ τὸ συμφέρον, ἄγων τὸν θεραπεύομενον· ἔτις ὁ Φίλος
- 115 *amicus suavis est,* ἔστι μὲν ὅτε σὺν ἐπαίνω καὶ χάριτι μεγαλύνων αἰεὶ καὶ εὐφραίνων, ἄγει πρὸς τὸ καλόν, ὡσπερ ἔτος,
- 116 Τεῦκρε· Φίλη κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, βαλλ' ἔτις; καὶ ἄ, Πῶς ἂν ἐπεὶ Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην;
- 117 *amicus asper.* ὅπως δ' αὖ πάλιν ἐπιπροφῆς δεῖται, καὶ λόγῳ δὴ μὴ καὶ παρρησίᾳ κηδεμονικῇ καθαρπύομενος, ^a Ἀφραῖεις Μενέλαε διοτρεφές, εἰδὲ τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης.
- 118 ἔστι δὲ ὅπως καὶ τὸ ἔργον ἅμα τῷ λόγῳ συνῆψεν, ὡς Μενέδημος, Ἀσκληπιάδης τῷ Φίλῳ τὸν υἱὸν ἄνωτον ὄντα καὶ ἄτακτον ἀποκλείει, καὶ μὴ προσ-
- 119 ἀγορεύων, ἐσωφρόνησε καὶ βασιλῆα τὴν ἁγλήν
- ἀπει-

y 12. 3, 287.

z Od. 2, 65. Vox Iouis ad Palladem, qui negat animo suo Ulysses excidisse.

a 12 4, 109.

b Huius loci indicio quoque BATTVM inter Comicos deperditos retulit summus ille FABRICIVS. Cle-

ἀπέπειπεν Ἀρκεσίλαος, ὅτε πρὸς Κλεάνθην εἶχον
 ἐποίησεν ἐν κωμῳδίᾳ πείσαντος δὲ τὸν Κλεάν-
 θην καὶ μεταμελομένης δηλαδὴ. Δεῖ γὰρ 120
 ὠφελῆντα λυπεῖν τὸν Φίλον, ἔδει δὲ λυπεῖν αὐ-
 τὴν Φιλίαν ἀνακρεῖν, ἀλλ' ὡς Φαρμάκῳ τῷ δά-
 κνοντι χοῦδαί, σώζονται καὶ φυλάττοντι τὸ
 θεραπεύομενον. Ὅθεν ὡς περ ἀρμονικὸς ὁ Φί- 121
 λος τῇ πρὸς τὸ καλὸν καὶ συμφέρον μεταβολῇ,
 τὰ μὲν ἐνδιδῶς τὰ δ' ἐπιτείνων. πολλάκις μὲν
 ἡδύς, αἰεὶ δὲ ὠφελιμὸς ἐστὶ ὁ δὲ κόλαξ, ἀφ' 122
 ἑνὸς διαγράμματος αἰεὶ τὸ ἡδύ καὶ τὸ πρὸς
 χάριν εἰώθως ὑποκρέκειν, ἔτε ἔργον οἶδεν ἀν-
 τιτεῖνον, ἔτε ῥῆμα λυπεῖν, ἀλλὰ μόνῳ παρέπειπα
 τῷ βελομένῳ συνάδων αἰεὶ καὶ συμφεγγό- 123
 μενος ὡς περ ἐν τῷ Ἀγησίλαου Ὁξυφῶν ἡδέως
 ἐπαινεῖσθαι φησὶν ὑπὸ τῶν καὶ ψέγειν ἐθελόν-
 των, ἔγω δεῖ τὸ εὐφραῖνον καὶ χαριζόμενον
 ἡγεῖσθαι Φιλικόν, ἀν καὶ λυπεῖν ποτε οὐνηται, καὶ
 ἀντιτεῖναι τὴν δὲ συνεχῆ ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τῷ 124
 πρὸς χάριν, ἀκρατον αἰεὶ καὶ ἀσθηλὸν ὀμιλίαν
 ὑπονοεῖν, καὶ νῆ δια τὸ τῷ Λακωνοῦ ἔχειν πρό-
 χειρον, ὅς ἐπαινεμένε Χαρίλῃς τῷ βασιλέως,
 Πῶς ἔγος (εἶπη) χερσὸς, ὅς ἐδὲ τοῖς πονηροῖς
 πικρὸς ἐστὶ; τοῖς μὲν ἐν ταύροις τὸν εἶσρον 125
 ἐνδνεοῖσθαι παρά τὸ ἔς λέγασσι, καὶ τοῖς κυτὶ τὸν
 κρότωνα τῶν δὲ Φιλοτίμων ὁ κόλαξ τὰ ὦτα
 κατέχων τοῖς ἐπαινοῖς, καὶ προσπεφυκὼς,
 δυταπότριπλός ἐστιν. Ὅθεν ἐνλαῦθα δεῖ μάλισα 126
 τὴν κρίσιν ἔχειν ἐγρηγορίαν καὶ παραφυλάττε-
 σαν, πότερον τῷ πράγματι ἢ τῷ ἀνδρὸς ὁ
 ἐπαινός ἐστιν. ἐστὶ δὲ τῷ πράγματι, ἀν ἀπόντας 127

L. 5

μᾶλ-

anthen Stoicum forte traduxit, quod φρεάντης esset, h. e.
 noctu exhauriret puteos, ut die esset, vnde philosopharetur,
 vel quod timidus &c.

*Adulator
 semper sua-
 vis esse vult.*

*Et ex eo ipso
 cognoscitur.*

*Quod non
 rem laudat,
 sed boni-
 nem.*

- μᾶλλον ἢ παρόντας ἐπαινῶσιν· εἰν καὶ αὐτοὶ
 τὰ αὐτὰ βελομένοι, καὶ ζηλιῆες μὴ μόνως ἡμᾶς,
 ἀλλὰ πάσης ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις, μὴ νῦν μὲν ταῦτα,
 128 νῦν δὲ ταναυτῖα πράττοντες καὶ λέγοντες· τὸ
 δὲ μέγιστον, ἂν αὐτοὶ γινώσκωμεν εαυτὲς μὴ
 μεταμελομένους ἐφ' οἷς ἐπαινεμένα, μηδὲ
 αἰχνομένους, μηδὲ μᾶλλον ἡμῖν ταναυτῖα τέτων
 129 πεπραχθῆαι καὶ λελέχθαι βελομένους. Ἡ γὰρ
Conscienti- οἰκοφεν κρίσις ἀντιμαρτυρέσα, καὶ μὴ προσδε-
ae vis. χομένη τὸν ἔπαινον, ἀπαθῆς ἐστὶ καὶ ἀδίκως,
 130 καὶ ὑπὸ τῆς κολακεύοντος ἀνάλωτος. Ἀλλ'
 ἔκ οἷδ' ὅπως οἱ πολλοὶ τὰς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀτυ-
 χήμασι παρηγορίας ἔχ' ὑπομένουσιν, ἀλλὰ
 μᾶλλον ὑπὸ τῶν συνεπιθρηνηντων ἄγονται καὶ
 131 συνοδυρομένων ὅταν δ' ἀμαρτάνωσι καὶ πλημ-
 μελώσιν, ὁ μὲν ἐλέγχω καὶ φόγω δηγμὸν
 ἐμποῶν καὶ μετάνοιαν, ἐχθρὸς δοκεῖ καὶ κα-
 τήγορος· τὸν δ' ἐπαινεῖντα καὶ κατευλογῆσα
 τὰ πεπραγμένα, ἀσπάζονται καὶ νομίζουσιν
 132 εὖναι καὶ φίλον. Ὅσοι μὲν ἐν ἡ πράξει, ἢ λόγῳ,
 ἢ σπράσασαντος ὅτι ἐν, ἢ σκώφαντος, εὐχε-
 ρῶς ἐπαινεῖσι καὶ συνεπιπροσεῖσιν, εἰς τὸ παρὸν
 εἰσιν ἔτοι καὶ τὰ ὑπὸ χεῖρα βλαβεροὶ μόνον·
 133 ὅσοι δὲ πρὸς τὸ ἦθος ἐξικνεῖνται τοῖς ἐπαινοῖς,
 καὶ διὰ τῆς τρόπης τῆς κολακείας θιγγάνουσι,
Qui mores καὶ ταῖς ποῖσιν τῶν οἰκετῶν τοῖς μὴ ἀπὸ τῆς σωρῆ
laudant vi- ταῖς κλέψουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς σπέρματος· Σπέρμα
ziosos, sege- τὰς γὰρ τῶν πράξεων ἔσαν τὴν διάθεσιν, καὶ τὸ
tem quasi ἦθος ἀρχὴν καὶ πηγὴν τῆς βίης, διασρέφουσι,
defrudant. τὰ τῆς ἀρετῆς ὀνόματα τῆς κακίας περιτρέφουσιν.
 135 Ἐν μὲν γὰρ ταῖς εἴσεσι καὶ τοῖς πολεμοῖς, ὁ
 Θσκυδί-

c Hoc est CATONIS illud defrudare segetem, de-
 testabile omnibus agricolis.

Θουκυδίδης φησὶν, ὅτι τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν
 τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ^d
 δικαιοῦται τόλμα μὲν γὰρ ἀλογιστος, ἀνδρεία
 φιλείαιμος ἐνομιόθη μέλλησις δὲ προμηθής, 136
 δειλία εὐπρεπής τὸ δὲ σωφρον, τῶ ἀνάνδρες
 πρόσχημα· καὶ τὸ πρὸς ἅπαν συνετόν, ἐπίπταν
 ἄργον. Ἐν δὲ ταῖς κολακείαις ὄραν χρη καὶ 137
 παραφυλάττειν ἀσωτίαν μὲν, ἐλευθεριότητα
 καλυμμένην καὶ δειλίαν, ἀσφάλειαν ἐμπλη-
 ξίαν δὲ, ὀξύτητα μικρολογίαν δὲ, σωφροσύνην
 τὸν δ' ἐρωτικόν, φιλοσυνήθη καὶ φιλόσοργον 138
 ἀνδρείον δὲ, τὸν ὀργίλον καὶ ὑπερήφανον· φι-
 λάνθρωπον δὲ, τὸν εὐτελῆ καὶ ταπεινόν· ὡς περ 139
 καὶ Πλάτων^e φησὶ τὸν ἔρασην κόλακα τῶν
Vi amato-
res.
 ἐρωμένων ὄντα, τὸν μὲν σιμόν, καλεῖν ἐπίχαριν
 τὸν δὲ γρυπτόν, βασιλικόν· μέλανας δὲ, ἀνδρι- 140
 κές· λευκὰς δὲ, θεῶν παῖδας· τὸ δὲ μελίχρεον,
 ὅλας ἔρασε προσποίημα εἶναι, ὑποκοριζόμενα
 καὶ εὐκόλως φέροντος τὴν ἀχρότητα. Καὶ τοι 141
 καλὸς μὲν εἶναι πεισθεὶς ὁ ἀσχρότος, ἢ μέγας ὁ
 μικρός,

^d δικαιοῦσις est δικαιολογία s. iuris sui defensio. Dum
 igitur vnusquisque facta a se defendere studet, & hostis cri-
 minandi speciem quaerit, inde accidit, vt ipsa nomina rerum
 quasi permutantur, & εἰωθυῖαν ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, valorem,
 si vt hoc nomine fas est, & pretium, quo res ipsas exaequare
 videntur, amittant. Caeterum & haec & plura in hanc senten-
 tiam leguntur apud THVCYD. 3. 82. vbi etiam scholiasta
 vetus ἀξίωσιν interpretatur σημασίαν.

^e PLATONIS locus est de rep. s. p. 466, quem
 exprimit LVCRET. 4. vsq. 14. *Nigra μελίχροος est, Immutanda
 & fetida ἕκτοςμος; Caesia παιδάδιον; Nervosa & lignea δορκάς.
 Paruola punitio χαρίτων ἴα, tota merum sal, Magna atque
 immanis κατάπληξις, plenaque honoris. Balba, loqui non quit,
 τραυλίξες. Muta pudens est. At flagrans, odiosa, loquacula
 λαμπάδιον fit. Ἰχθὺν ἐρωμένιον tum fit, quum viuere non quit
 Prae marie: βαδινὴ vero est, iam mortua iusti. At gemina
 & manmosa. Ceres est ipsa ab Iaccho. Smula, σελινὴ ac
 satyra est, labiosa δόκημα. Nota βαδινὴ, gracilis, epitheton
 arborum. Ceres ab Iaccho est Ceres Baccho dilecta: vel Ceres
 recens a partu filii sui Iacchi.*

- μικρὸς, ἔτε χρόνον πολὺν τῇ ἀπάτῃ συνέσι,
καὶ βλάβηται βλάβην ελαφρᾶν, καὶ ἐκ ἀνή-
 142 κησον ὁ δὲ ταῖς κακίαις ἐδίξων ἔπαυτος ὡς
ἀρεταῖς ἢ ὡς μὴ ἀχθόμενον ἀλλὰ χαίροντα,
 143 χρῆσθαι, καὶ τὸ αἰδέσθαι τῶν ἀμαρτανόμε-
νων ἀφορῶν, ἔτος ἐπέτρεψε Σικελιώτας, τὴν
Corruptelae
virorum
magnorum
per adula-
tionem.
 144 Διονυσίᾳ καὶ Φαλαρίδος ἀμώτητα, μισοπονη-
ρίαν καὶ δικαιοσύνην προσαγορεύων — ἔτος
 τὰ Ῥωμαίων ἤδη τηρικαῦτα παρ' ἑδὲν ἦλθεν
 ἀνατρέψαι καὶ ἀνελεῖν, τὰς ἀντανίξ τευφᾶς
 ἢ ἀκολασίας καὶ πανηγυρισμοὺς, ἰλαρὰ πράγμα-
 145 τα καὶ Φιλάνθρωπα, χρωμένῃς ἢ ἀφθόνως
αὐτῶ δυνάμει καὶ τύχῃ, ὑποκοριζόμενος. Πτο-
 λεμαῖω δὲ τί περιῆψεν ἄλλο φορβεῖαν καὶ αὐ-
 λᾶς ἢ τί δὲ Νέρωνι τραγικὴν ἐπήξατο σκηνήν,
 καὶ προσωπεῖα καὶ κοφόρους περιέθηκεν; ἔχ-
 146 ὁ τῶν κολακυστῶν ἔπαυτος; οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
 βασιλέων, ἐκ ἀπόλλωνες μὲν, ἀν μιυρίσῳσι,
 Διόνυσοι δὲ, ἀν μεθυσθῶσιν, Ἡρακλεῖς δὲ, ἐάν
 παλαίσῳσι, προσαγορευόμενοι, καὶ χαίροτες,
 147 εἰς ἀπασαν αἰσχύνην ὑπὸ τῆς κολακείας ἐξά-
 γονται; διὸ Φυλακίεον ἐστὶ μάλις τὸν κόλακα
 148 περὶ τῆς ἐπαύσεως. — Ὡσπερ ἔνιοι τὴν
Laus silens.
 ζωγραφίαν σιωπῶσαν ἀπεφῆναντο ποιητικὴν,
 ἔτος ἐστὶ τις κολακείας σιωπῶσης ἔπαυτος
 149 ὥσπερ γὰρ οἱ θηρεύοντες, ἀν μὴ τῆτο ποιῶν,
 ἀλλ' ὀδοιπορεῖν ἢ νέμειν ἢ γεωργεῖν δοκῶσι,
 μάλλον τὰ θηρεύόμενα λανθάνουσι, ἔτος οἱ
 κόλακες ἀπλῶνται μάλις ταῖς ἐπαύσεσι, ὅταν
 ἐπαυεῖν μὴ δοκῶσιν, ἀλλ' ἕτερον τι πράττειν.

Ὁ γὰρ

f Constr. δ δὲ ἔπαυτος δ ἐδίξων χρῆσθαι ταῖς κακίαις ὡς
ἀρεταῖς κ. τ. λ.

g Pass. usurpatæ ab eo &c.

h A quibus κλητῆς; dictus est.

Ὁ γὰρ εἰκὼν ἔδρας ἢ κλισίας ἐπιόντι, καὶ λέ- 150
γων πρὸς δῆμον ἢ βελήν, ἂν αἰσθῆσθαι τινα τῶν
πλευσιῶν βεβλόμενον εἰπεῖν, ἀποσιωπῶν μελαζυῖ,
καὶ παραδιδῶς τὸ βῆμα καὶ τὸν λόγον, ἐνδεί-
κνυται σιωπῶν, μᾶλλον τῷ βωῶντος, ὅτι κρείτ-
τονα νομίζει καὶ διαφέρειν τῷ Φρονεῖν ἐκεῖνον.

Ὅθεν ὁρῶν ἐστὶν αὐτὸς ἔδρας τε τὰς πρώτας 151
ἐν ἀκροάσει καὶ θεάτροις καταλαμβάνοντος,
ἔχ' ὅτι τῶν ἀξίωσιν αὐτὸς, ἀλλ' ὅπως ὑπε-
ξανιστάμενοι τοῖς πλευσίσι, κολακεύσιν καὶ 152

λόγῳ κατάρχοντες ἐν συνόδοις καὶ συνεδρίοις,
εἶτα παραχωρῶντας ὡς κρείττοσι, καὶ μετα-
τιθεμένους ῥᾶστα πρὸς τὲναντίον, ἂν περὶ ἢ
δυνατὸς ἢ πλῆσιος ἢ ἐνδοξος ὁ ἀντιλέγων· ὧ 153

καὶ μάλιστα δεῖ τὰς τοιαύτας ὑποκατακλίσεις
καὶ ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐξελέγχειν, ἐκ ἐμπει-
ρίας, ἐδ' ἀρεταῖς, ἐδ' ἡλικίας ὑφιμεμένων ἀλλὰ
πλῆστοις καὶ δόξοις. Ἀπελλῆς μὲν γὰρ ὁ ζω- 154

γράφος, Μεγαβύζης παρακαθίσαντος αὐτῷ,
καὶ περὶ γραμμῆς τι καὶ σικίως βεβλόμενος λα-
λεῖν, Ὁρᾶς (εΦη) τὰ παιδάρια ταυτὶ τὰ τὴν
μηλίδα τριβόλια; πάνυ σοὶ προσείχε τον νῦν 155

σιωπῶντι, καὶ τὴν πορφύραν ἐθαύμαζε καὶ
τὰ χρυσία· νῦν δέ σε καταγελά περὶ ὧν ἐ-
μεμάθηκας ἀρξάμενος λαλεῖν. Καὶ Σόλων, 156

Κροίσος περὶ εὐδαμονίας διαπυθνομένης, Τέλ-
λον τινὰ τῶν ἐκ ἐπιφανῶν Ἀθήνησι, καὶ Βίτωναι
καὶ Κλέοειν, ἀπέφηνεν εὐποσημοτέρας· οἱ δὲ κό-
λακες τῶν βασιλεῖς καὶ πλευσίσις καὶ ἀρχούσις,
ἐκ ὀλβίσις μόνον καὶ μακαρίσις, ἀλλὰ καὶ
Φρονήσει καὶ τέχνῃ καὶ ἀρετῇ πάσῃ πρωτεύ-
οντας ἀναγορεύσιν. Εἶτα τῶν μὲν Σταϊνικῶν 157

ἂδ' ἀκχεῖν ἐνίοι ὑπομένεσι, τὸν σοφὸν ὁμῶς πλέ-
σιον,

Sapiens
Stoicus.

- σιον, καλόν, εὐγενῆ, βασιλέα προσαγορευόντων
- 158 οἱ δὲ κόλακες τὸν πλάσιον, ὁμῶς καὶ ῥήτορα καὶ ποιητὴν, ἀνδρὸς βεβητάου, καὶ ζωγράφου, καὶ αὐλητὴν ἀποφάνεσι, καὶ ποδάκη, καὶ ῥωμαλέον,
- 159 ὑποσπίπτοντες ἐν τῷ παλαίῳ, καὶ ἀπολιμπανόμενοι θεόντων, ὥσπερ Κρίστων ὁ Ἰμεραῖος ἀπελείφθη διαθεῖν πρὸς Ἀλεξάνδρον ὁ δ' αἰδομένους ἠγανάκησε. Καρνεάδης δὲ ἔλεγε,
- 160 ὅτι πλάσιον καὶ βασιλέαν παῖδες ἱππεύει μόνον, ἄλλο δὲ ἔδεν εὐ καὶ καλῶς μανθάνουσι
- Equitare discunt regum pueri.*
- κόλακεύει γὰρ αὐτὰς ἐν ταῖς διατριβαῖς ὁ διδάσκαλος ἐπαμῶν, καὶ ὁ προσπαλαίον, ὑποκατακλιόμενος ὁ δὲ ἵππος ἐκ εἰδῶς ἕδεν φροντίζων ὅστις ἰδιώτης ἢ ἀρχων, ἢ πλάσιος ἢ πένης, ἐκτραχηλίζει τὰς μὴ δυναμείας ὀχεῖσθαι.
- 161 — Ἐφεξῆς δὲ τὸ τῆς παρρησίας ἰδόμεν ἔδει μὲν γὰρ, ὡς ὁ Πάτροκλος τῷ Ἀχιλλεύῳ τὰ ὄπλα περιβαλλόμενος, καὶ τὰς ἵππους ἐξελαιύνων ἐπὶ τὴν μάχην, μόνος ἐκ ἐτόλμησεν τῆς πηλιάδος ἰθίγειν, ἀλλ' ἀφῆκεν, ἔτω
- 162 τὸν κόλακα, τοῖς τῷ φίλῳ σκευοποιούμενον καὶ ἀναπλατίζόμενον ἐπισήμοις καὶ συμβόλοις, μόνην τὴν παρρησίαν, ὥσπερ ἐξαίρετον βάσαγμα Φιλίας ἐριθῦ, μέγα, σίβαρον, καταλιπεῖν
- 163 ἀθικτον καὶ ἀμίμητον ἔπει δὲ Φεύγοντες τὸν ἐν γέλῳτι καὶ ἀκράτῳ καὶ σκώμμασι καὶ παιδιᾷς ἔλεγχον, εἰς ὄφρυν ἀρῆσιν ἤδη τὸ πρᾶγμα καὶ
- 164 κόλακεύσιν ἐσκυθροπακότες, καὶ λόγον
- τινα

i Hastam ex Pelio monte caesam. Sed adscribendi sunt versus HOMERI, ut parodia PLVTARCHI intelligatur: post reliqua arma Achillis sumpta, pergit poeta, IL π, 140.

Ἐγχος δ' ὄχ' ἔλει' οἷον ἄμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθῦ, μέγα, σίβαρον· τὸ μὲν ἔδιναν ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδῃ, μελίην, τὴν πατρὸς φίλῳ πῆρε χεῖρων
Πηλῆς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναί ἠρώεσσι.

τινά καὶ νεθεσίαν παραμιγνύουσι, Φέρε μὴδὲ
 τῆτο παραλείπωμεν ἀβασάνισον. Οἶμα δέ, 165
 ὡσπερ ἐν κωμαδία Μενάνδρου ψευδηρακλῆς
 πρόσσει ρόπαλον κομίζων, εἰς βιβρόν εἰδ' ἰαυ-
 ρόν, ἀλλὰ χαῦνόν τι πλάσμα καὶ διάκενον ἔτω
 τὴν τῆ κόλακος παρρησίαν Φανείδα πειρω-
 μένοις μαλθακὴν καὶ ἀβαρῆ, καὶ τόνον ἐκ ἔχουσαν, 166
 ἀλλὰ ταυτὸν τοῖς τῶν γυναικῶν προσκεφα-
 λαίοις δρωσαν, ἀδοκῆνηα ταῖς κεφαλαῖς ἀνε-
 ρεῖδειν, καὶ ἀντέχειν, ἐνδίδωσι καὶ ὑπέκειναι μᾶλλον
 ὡσπερ ἡ κίβδηλος αὐτὴ παρρησία κενὸν ἔχουσα, 167
 καὶ ψευδῆ, καὶ ὑπελον ὄγκον, ἐξήρηθη καὶ ὠδῆσεν,
 ἵνα συσάλειστα καὶ συμπεσῶσα δεξήται καὶ συ-
 πισπάσηται τὸν καταφερόμενον εἰς αὐτήν. Ἡ 168
 μὲν γὰρ ἀληθῆς καὶ φιλικὴ παρρησία τοῖς ἀ-
 μαρτανομένοις ἐπιφύεται, σωτήριον ἔχουσα καὶ
 κηδεμονικὸν τὸ λυπεῖν, ὡσπερ τὸ μέλι τὰ ἡλ-
 κωμένα δάκνουσα καὶ καθαίρουσα, τὰλλα δὲ
 ὠφέλιμα ἔστα καὶ γλυκεῖα. — Ὁ δὲ κόλαξ 169
 τῶν μὲν ἀληθῶν καὶ μεγάλων ἀμαρτημάτων
 εἰδὲν εἰδέναι προσποιόμενος, εἰδὲν γινώσκων,
 πρὸς δὲ τὰ μικρὰ καὶ τὰ ἐκτὸς ἐλλείμματᾶ δει-
 νὸς αἴξαι, καὶ μετὰ τόνου καθαίρουσα καὶ σφο- 170
 δρότητος, ἀν σκευὸς ἀμελῶς ἰδὴ κείμενον, ἀν
 οἰκῆντα φαύλως, ἀν ὀλιγαρῆντα κερᾶς ἢ ἀμ-
 πεχόνης, ἢ κυνὸς τινος ἢ ἵππου μὴ κατ' ἀξίαν
 ἐπιμελούμενον γονέων δὲ ὀλιγαρία, καὶ παιδῶν 171
 ἀμελεία καὶ ἀτιμία γαμετῆς, καὶ πρὸς τὰς οἰκεῖας
 ὑπεροφία, καὶ χρημάτων ὀλεθρος, εἰδὲν εἶσι
 πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ἀφανὸς ἐν τῆτοις καὶ ἀτολμος,
 ὡσπερ ἀθλητὴν ἀλείπτῃς^k εἰὼν μεθύειν καὶ
 ἀκολα-

ClauaeHer-
 culis exca-
 uatae simi-
 lem.

Et calciis
 tumentibus.

Inuadit lu-
 dicra pec-
 cata.

Vera negli-
 git.

k Vnctor h. e. lanista siue magister, qui quam seuera
 disciplina continuerint athletas hinc & ex ΕΡΙCTΕΤΟ

- ἀκολασαίνεν, εἶτα περὶ ληκύθου χαλεπὸς ἂν
 172 καὶ σλεγγίδος ἢ γραμματικὸς ἐπιπλήτην
 μὲν παιδί περὶ δέλτα καὶ γραφεῖς, σολοκί-
 ζοντος δὲ καὶ βαρβαρίζοντος, ἔδοκῶν ἀκρίβειν.
 173 Τοιοῦτος γὰρ ὁ κόλαξ οἷος ῥήτορες Φαῦλα καὶ
 καταγελαῖσθαι μὴδὲν εἰπεῖν πρὸς τὸν λόγον,
 ἀλλὰ περὶ τῆς Φωνῆς αἰτιάσθαι, καὶ χαλε-
 πῶς ἐγκαλεῖν ὅτι τὴν ἀρτηρίαν διαφθεῖρει
 174 ψυχροποτῶν καὶ σύγγραμμα κελουστῆς
 ἄθλιον διελεῖν, αἰτιάσθαι τὸ χαρτίον ὡς
 δαπύ, καὶ τὸν γραφεῖα μιᾶρὸν καὶ ὀλιγαρον
 175 ἀποκαλεῖν. Οὕτως δὲ καὶ Πτολεμαῖος Φιλο-
 μαθεῖν δοκῶντι, περὶ γλώττης καὶ σιχιδίης
 καὶ ἱστορίας μαχόμενοι, μέχρι μεσῶν νυκτῶν
 ἀπέτευνον¹. ὡμότητι δὲ χωριμένους καὶ ὕβρει,
 καὶ τυμπανίζοντος καὶ αὐλοῦντος^m, ἔδειξεν ἐν-
 176 ση τῶν τσοῦτων. Ὡσπερ ἔν ἐί τις ἀνδρῶν
 φύματα καὶ σύριγγας ἔχοντας, ἰατρικῶ
 σμιλίῳ τὰς τρίχας τέμνει καὶ τὰς ὄνυχας,
 ἕτως οἱ κόλακες τὴν παρρησίαν πρὸς τὰ μὴ
 λυπόμενα μέρη μὴδ' ἀλγύντα προσφέρουσιν.
 177 Ἐτι δὲ τούτων ἕτεροι πανουργότεροι, καὶ πρὸς
 ἡδονὴν χρώνται τῶν παρρησιάζεσθαι καὶ ψέγειν
 178 καθάπερ Ἀγίς ὁ Ἀργεῖος, Ἀλεξάνδρου γελω-
 τοποιῶντι μεγάλας δωρεὰς δόντος, ὑπὸ
 Φθόνου καὶ λύπης ἐξέπραγεν, ὡς τῆς πολλῆς
 179 ἀποπίας. Ἐπιστρέψαντος δὲ τῆ βασιλείας πρὸς
 αὐτὸν

Ptolemaeus
Auletes.

Reprehenso
adulatoria
Alexandri.

discere fas est eos, qui Panlinum illud, πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος ἐγ-
 κρατεῖται πάντα, rite intelligere voluerint.

1 Quid h̄ ἐντέτεινον.

m τελεῦτος editum adhuc vel τελεῦτος. Sed putabam
 ego intelligi Ptolemaeum Auletem τὸν ἀδελφὸν de quo f. 145.
 cuique τῶν τυμπάνων ἐγχαράξεις hoc ipso libello (p. 97. n.)
 tribuit. Possis tamen τελεῖν interpretari sumtus facere, nim.
 amodicos.

αὐτὸν ὀργῇ, καὶ δὴ, τί σὺ λέγεις; εἰπόντος,
ὁμολογῶ (Φησιν) ἀχθεῖσθαι καὶ ἀγανακτεῖν,
ἐρῶν ὑμᾶς τῆς ἐκ Διὸς γεγονότας ἀπαντας,
ὁμοίως κόλαξιν ἀνθρώποις καὶ καταγελάσει
χαίροντας. Καὶ γὰρ Ἡρακλῆς κέρκωσέ τισι, 180
καὶ σειληνοῖς ὁ Διόνυσος ἐτέρπετο, καὶ παρά
σοι τέττες ἰδεῖν ἐσιν εὐδοκίμῶντας. Τιβερίῳ 181
δὲ Καῖσαρος εἰς τὴν σύγκλητόν ποτε παρελ-
θόντος, εἰς τῶν κολάκων ἀνασᾶς ἔφη δεῖν ἐλευ-
θέρως ὄντας παρρησιάζεσθαι, καὶ μηδὲν ὑπο-
σέλλεσθαι, μηδ' ἀποσιωπᾶν τῶν συμφερόντων.
ἀνατείνας δὲ πάντας ἕτως, γενομένης αὐτῷ 182
σιωπῆς, καὶ τῷ Τιβερίῳ προσέχοντος, Ἄκκ-
σον (ἔφη) Καῖσαρ, ἄ σοι πάντες ἐγκαλεῖ-
μεν, ἔδειξέ δὲ τολμᾶ φανερώς λέγειν ἀμελεῖς 183
σεαυτῷ, καὶ προίεσαι τὸ σῶμα, καὶ κατα-
τρέχεις αἰεὶ φροντίσι καὶ πόνοις ὑπὲρ ἡμῶν,
ἕτε μεθ' ἡμέραν, ἕτε νυκτῶρ ἀναπαυόμενος.
Πολλὰ δὲ αὐτῷ τοιαῦτα συνείροντος, εἰπὲν 184
Φασὶ τὴν ῥήτορα Κάστιον ἢ Σευῆρον, Αὐτῇ
τέττον ἢ παρρησίαν τὸν ἀνδραπὸν ἀποκτενεῖ.
Καὶ ταυτὶ μὲν ἐλάττονα ἐσὶν ἐκείνα δὲ ἤδη 185
χαλεπὰ καὶ λυμανόμενα τῆς ἀνοήτης ὅταν
εἰς τὰ ἐναντία πάθη καὶ νοσήματα κατηγο-
ρῶσιν, ὡς περὶ Ἰμέριος ὁ κόλαξ τῶν πλοσίων 186
τινὰ ἀνελευθέρωτάτον καὶ Φιλαργυρώτατον
Ἀθήνησιν, ὡς ἄσωτον ἐλοιδόρει καὶ ἀμελῆ,
καὶ πεινήσοντα κακῶς μετὰ τῶν τέκνων ἢ 187
M τῆς

n Dignum apophthegma reliqua viri vita, quam bre-
viter complexus est TACITVS Ann 4, 21. sordidae origi-
nis, maleficae vitae, sed orandi validus, per immodicas inimi-
citas, ut iudicio iurati senatus Cretam amoveretur, effe-
cerat: atque illic eadem acutando, recentia veteraque odia
advertisit; bonisque exutus, interdicto igni atque aqua, saxo
Seriphio confensus.

Opposita vi-
tia repre-
bendunt. Ad.

- τῆς ἀσώτης αὐτῶν πάλιν καὶ πολυτελεῖς εἰς μικρολογίαν καὶ ρυταρίαν ὀνειδίζωσιν, ὥσπερ
- 188 Νέρωνα Τίτος Πετρώσιος· ἡ τῆς ἀμῶς καὶ ἀγρίως προσφερομένης ἀρχοντίας ὑπηκόοις, ἀποδέδασιν κελεύωσι τὴν πολλὴν ἐπιείκειαν, καὶ
- 189 τὸν ἀκαίρον ἔλεον καὶ ἀσύμφορον. Ὁμοίως δὲ τῆτοις, καὶ ὁ τὸν εὐήθη καὶ βλάκην καὶ ἀβέλτερον, ὡς δεινὸν τινα καὶ πανἔργον Φυλάτιστα καὶ δεδιέναι προσποιούμενος· καὶ ὁ τῆ βασικῆς τε καὶ τῶν κακολογεῖν αἰεὶ καὶ φέγειν χαίροντος, ἂν ποτε προαχθεῖς ἐπαίνεσθαι τινὰ τῶν ἐνδόξων, καθαρπτόμενος, καὶ ἀντιλέγων ὡς νόσημα τῆτο ἔχοντας, Ἄνθρωπος ἐπαινεῖς μηδενὸς ἀξίως· τίς γὰρ ἔτος ἐστίν, ἢ τί λαμπρὸν ἢ πεποιήκειν, ἢ καὶ εἴρηκε; —
- 191 *Cicutae venenum vitium.* Καθάπερ τὸν ἀκραῖον ἄλλως βοηθῆσαι πρὸς τὸ κώνειον, ἂν ἐμμιξῶσι προσβάλλοντες αὐτῶν, κομιδῆ ποιῆσι τὴν τῆ Φαρμάκην δύναμιν ἀβοήθητον, ὅξείως ἀναφερομένην ἐπὶ τὴν καρδίαν
- 192 ὑπὸ θερμότητος· ἔτως τὴν παρρησίαν ἐπιστάμενοι μέγα βοήθημα πρὸς τὴν κολακείαν ἔσαν οἱ πονηροὶ, δι' αὐτῆς κολακεύουσι τῆς παρρησίας. —
- 193 *Adulator infirmitati insidiatur.* Εἰς δὲ τις εἶκος τρόπος εἶναι Φυλάκῆς, τὸ γινώσκειν καὶ μνημονεύειν αἰεὶ ὅτι τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἀληθινὸν καὶ Φιλόκαλον καὶ λογικὸν ἐχέσσης, τὸ δὲ ἄλογον καὶ Φιλοφειδῆ καὶ παθητικὸν· ὁ μὲν Φίλος αἰεὶ τῶν κρείττων ἐπάρεσι σύμβουλος καὶ συνήγορος, ὥσπερ ἰατρός τὸ ὑγιᾶνον αὐξῶν καὶ διαφυλάττων, ὁ δὲ κόλαξ τῶν παθητικῶν καὶ ἀλόγων παρακάθηται, καὶ τῆτο κῆ καὶ γαργαλίζει, καὶ ἀναπέσει, καὶ ἀφίσησι τῆ λογισμῶν, μηχανάμενος
- 195 αὐτῶν πονηρὰς τινὰς ἡδυπαθείας. Ὡσπερ ἔν τῶν

- τῶν σιτίων ἐσίν, ἃ μῆτε αἵματι προσϕύεται, μῆτε πνεύματι μῆτε νεύροις τινὰ τόνον ἢ μυελοῖς προστίθῃσιν, ἀλλὰ κοιλίαν ἐγείρει, καὶ σάρκα ποιεῖ σαθράν καὶ ὑπέκλον, ἕτως ὅ τῃ **196**
- κόλακος λόγος ἔδεν τῷ σωφρονῆντι καὶ λογισμένῳ προστίθῃσιν, ἀλλ' ἡδονὴν τινὰ τιθασεύων ἔρωτος, ἢ θυμὸν ἐντείνων ἀνόητον, ἢ διερεθίζων ὀθόνον, ἢ φρονήματος ὄγκον ἐμποιῶν ἐπαχθῆ καὶ κενόν, ἢ λύπη συνεπιθρηνῶν, ἢ τὸ κακόηδες καὶ ἀνελεύθερον καὶ ἀπεισον, αἰεὶ τισι διαβολαῖς καὶ προαιδήσεσι δριμύ καὶ φοροδεῖς ποιῶν καὶ ὑποπλον, & διαφεύζεται τὰς προσέχοντας. Αἰεὶ γὰρ ὑφορμῆι τινι πάθει, καὶ τῆτο πιαίνει, καὶ πάρεσι βεβῶνος δικην ἐκάστοτε τοῖς ὑπέκλοις καὶ φλεγμαίνεσι τῆς ψυχῆς ἐπιγιγνώμενος. Ὀργίζῃ; κόλασον ἐπιθυμῆις; ἄνησαι φοβῆ; φύγωμεν ὑπονοεῖς; πίσεισον. — Ταῦτα μὲν ἐν **199**
- ικανὰ περὶ τῆτων, ἐπὶ δὲ τὰς χρείας καὶ τὰς ὑπεργίας ἴωμεν ἡδὴ καὶ γὰρ ἐν ταύταις πολλὴν ἀπεργάζεται σύγχυσιν καὶ ἀσάφειαν ὁ κόλαξ τῆς πρὸς τὸν φίλον διαφορᾶς, ἀοκνος δοκῶν εἶναι καὶ πρόθυμος ἐν πᾶσι καὶ ἀπροφάσιτος. Ὁ γὰρ τῆ φίλος τρόπος, ὡσπερ **200**
- ὁ τῆς ἀληθείας μῦθος, ἀπλῆς ἐστὶ κατ' εὐριπίδην καὶ ἀφελῆς καὶ ἀπλαστος· ὁ δὲ τῆ κόλακος, ὄντως νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν, καὶ πολλῶν νῆ Δία καὶ περιτῶν. Ὡσπερ ἐν ἐν ταῖς ἀπαντήσεσιν, ὁ μὲν φίλος, **201**
- ἐστὶν ὅτε μῆτε εἰπῶν μῆτε ἀκῆσας μηδὲν, ἀλλὰ προσβλέψας καὶ μειδιάσας, τὸ εὐμενές καὶ τὸ οἰκίον ἐνδοθεν διδῆς ταῖς ὄψεσι καὶ δεξάμενος, παρῆλθεν, ὁ δὲ κόλαξ τρέχει, κατα- **202**
- M 2** **διώκει,**

Salivostia.

198**199**Differunt
Am & Ad.
circa mini-
steria.**200**
Am. simplex
est.**201****202**
Ad laboris-
sus.

- διώκει, δεξιῶτα πόρρωθεν, ἂν προσαγορευθῆ
 πρότερον ὀφθαίς ἀπολογεῖται μετὰ μαρτύρων
 203 καὶ ὄρκων πολλάκις ἕτως ἐν ταῖς πράξεσι
 πολλά παραλείπσιν οἱ φίλοι τῶν μικρῶν, ἔκ
 ἐξακριβέντες, ἔδὲ πολυπραγμονῶντες ἕδεν,
 ἕδὲ ἑαυτὰς εἰς πᾶσαν ὑπεργίαν ἐμβάλλοντες
 204 ἀλλ' ἐπεισὸς ἐνταῦθα συνεχῆς, καὶ ἐνδελεχῆς,
 καὶ ἀτρυτος, ἔ διδὸς ἐτέρῳ τόπον ἕδὲ χῶραν
 διακονίας, ἀλλὰ βεβλόμενος κελεύεσθαι, καὶ
 μὴ κελευθῆ, δακνόμενος, μᾶλλον δὲ ὄλις
 205 ἐξαθυμῶν καὶ ποτνιαόμενος. Ἐστὶ μὲν ἔν καὶ
 ταῦτα δηλώματα τοῖς νῦν ἔχουσιν, ἔκ ἀλη-
 θινῆς Φιλίας ἕδὲ σώφρονος, ἀλλ' ἑταιρέτης
 καὶ περιπλεομένης ἐτοιμότερον τῶν δεομέ-
 206 νων. Οὐ μὲν ἀλλὰ δεῖ πρῶτον ἐν ταῖς ἐπαγ-
Am. religio-
se promittit, γελίαις σκοπεῖν τὴν διαφορὰν· εὐ γὰρ εἰρηται
 καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν, φίλος μὲν ἐκείνην εἶναι τὴν
 ἐπαγγελίαν,

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον
 ἐστὶ.

- 207 κόλακος δὲ ταύτην, Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· καὶ
Essuse Ad. γὰρ οἱ κωμικοὶ τοιαῦτας εἰσάγουσιν, Ἐμὲ Νικο-
 μαχε πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε, ἂν μὴ
 ποιήσω πέπενα P μασίγων ὅλον, ἂν μὴ ποιή-
 σω σπογγίᾳς μαλακώτερον τὸ πρόσωπον.
 208 — ὁ μὲν κόλαξ ἀπλῆστερος ἔκ οἵεται δεῖν ἕδ'
In confilio
dando quid
differant: ἀξιοὶ σύμβουλος εἶναι πραγμάτων, ἀλλ'
 ὑπερ-

ο 11. 8, 195. Venere digna humanitas ad Iunonem,

Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δὲ με θυμὸς ἀνωγεν,

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστὶ,

vbi τετελεσμένον facultatem simul norat, vt v. c. Latinorum
 inuictus pro eo, qui vinci non potest; τετελεσμένον, quod
 fieri potest &c.

p Vt illud TERENTI ANVM, caput mihi tuber
 fecit. Est autem ex Comoedia deperdita.

ὑπεργός καὶ διάκονος· ὁ δὲ πανεργότερος, ἔστι
 μὲν ἔν τῳ συνδιαπορεῖν, καὶ τὰς ὀφρῦς συνεχεῖν,
 καὶ συνδιανεῦν τῳ προσώπῳ, λέγει δὲ ἔδεν· ἀν
 209
 δ' ἐκεῖνος εἶπη τὸ Φαινόμενον, Ὡς Ἡράκλεις ἐΦθης
 με (Φησὶ) μικρὸν εἰπῶν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸ τῷτο
 λέγειν ἔμελλον· ὡς γὰρ οἱ μαθηματικοὶ τὰς
 210
 ἐπιφανείας καὶ τὰς γραμμὰς λέγουσι μῆτε
 κάμπησθαι, μῆτε διατείνεσθαι, μῆτε κινεῖσθαι
 καθ' ἑαυτὰς, νοητὰς καὶ ἀσωμάτους ἔσας, συγ-
 κάμπησθαι δὲ καὶ συνδιατείνεσθαι καὶ συμμε-
 211
 δίσασθαι τοῖς σώμασιν, ἃν πέρατά εἰσὶν ἔτω
 τὸν κόλακα Φωράσεις αἰεὶ συνεπιφάσκειν, καὶ
 συνεπιφαινόμενοι, καὶ συναποθανόμενοι, καὶ συνερ-
 γιζόμενοι ὥσε παντελῶς ἔνγε τῷτοις εὐΦωρα-
 τωτάτην εἶναι τὴν διαφοράν. Ἐτι δὲ μᾶλλον ἐν
 212
 τῳ τρόπῳ τῆς ὑπεργίας. ἡ μὲν γὰρ παρὰ τῷ
 Φίλῃ χάρις, ὡς περ ζῶον ἐν βιάθει τὰς κυρια-
 τάτας ἔχει δυνάμεις, ἐπιδεικνύον δὲ καὶ πανη-
 γυρικὸν ἔδεν ἔπεσιν, ἀλλὰ πολλάκις ὡς περ ἰα-
 τρὸς λαθῶν ἐθεράπευτε, καὶ φίλος ὠφέλησεν
 ἐντυχῶν, ἢ διαλυσάμενος, ἀγνοῶντος ἐπιμε-
 ληθεῖς. Τοῖδτος Ἀρκεσίλαος, περὶ τε τὰ ἄλλα,
 213
 καὶ νοσῶντος Ἀπελλῆ τῷ Χίῳ τὴν πενίαν κατα-
 νε Ἀρκεσίλαο
 μαθῶν, ἐπανῆλθεν μὲν αὐθις ἔχων εἴκοσι
 δραχμὰς, καὶ καθίσας πλησίον, ἐνταῦθα
 214
 μὲν, εἶπεν, ἔδεν, ἢ τὰ Ἐμπεδοκλέους σοιχηῖα
 ταυτὶ ἰ,

Πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ αἰθέρος ἠπιον
 ὕψος
 ἀλλ' ἔδὲ κατάνειται σὺ δεξιῶς· ἅμα δὲ δια-
 215
 κινῶν

M 3

q Int. σύμβολος est & consiliarius, quantum ad dubita-
 tiones, ad vultus & superciliorum distortiones &c.
 r Verfus ipsius haud dubie EMPEDOCCLIS, qui
 hexametro carmine physica sua scripsit.

Officia ani-
ci non spe-
ciofa.

- κινῶν τὸ προσηφάλομον αὐτῶ, λαθῶν ὑπέβαλε τὸ κερμάτιον ὡς ἐν ἡ διακονῆσα πρεσβύτις εὔρε, καὶ θαυμάσασα τῷ Ἀπελλῆ προσήγγειλε, γελῶσας ἐκεῖνος, Ἀρκεσίλας
- 216 (εἶπε) τῆτι τὸ κλέμμα. Καὶ μὴν εἰκότα γε τέκνα φύεται γονεῦσιν ἐν Φιλοσοφία. Λακύνδης γῆν ὁ Ἀρκεσίλας γνώριμος, ἀπειταγγελλίας φεύγοντι δίκην Κηφισοκράτει μετὰ τῶν
- 217 ἄλλων φίλων παρεῖσθαι τῶ δὲ κατηγορεῖ τὸν δαιμόλιον αἰτήσαντος, ὁ μὲν ἡσυχῆ παρακαθῆκεν· αἰσθόμενος δὲ ὁ Λακύνδης ἐπέβη τῷ
- 218 ποδί, καὶ ἐπέκρυψεν· (ἦν δὲ ὁ ἔλεγχος ἐν ἐκείνῳ) μετὰ δὲ τὴν ἀπόφευξιν τῶ Κηφισοκράτης δεξιμμένους τῶς δικασίας, εἰς τις, ὡς ἔοικεν, ἑωρακῶς τὸ γενόμενον, ἐκέλευσε Λακύνδῃ χάριν ἔχειν, καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσασθαι,
- 219 τῶ Λακύνδῃ πρὸς μηδένα φράσαντος. Οὕτως αἰμαὶ καὶ τῶς θεοὺς ενεργεταῖν τὰ πολλὰ λανθάνοντας, αὐτῶ τῶ χαρίζεσθαι καὶ εὖ ποιῶν
- 220 φύσιν ἔχοντας ἠδεῶσαι τὸ δὲ τῶ κόλακος ἐσθγον ἔδεν ἔχει δίκασον, ἔδ' ἀληθινόν, ἔδ' ἀπλῆν, ἔδ' ἐλευθέριον, ἀλλ' ἰδρῶτα, καὶ διαδρομῆν, καὶ κραυγῆν, καὶ συντασῶν προσώπῃ, ποιῶσαν ἐμφασιν καὶ δόκησιν ἐπιπόνῃ
- 221 χρεῖας καὶ κατεσπυεσμένης ὡσπερ ζωγράφημα περίεργον ἀναιδέσι Φαρμάκοις, καὶ κεκλασμέναις σολίσιν, καὶ ῥυτίσιν, καὶ γωνίαις,
- 222 ἐναργείας Φαντασίαν ἐπαγόμενον. Ἔσι δὲ καὶ διηγόμενος ἐπαχθῆς ὡς ἐπραξε πλάνας τινὰς ὑπερ αὐτῶ καὶ Φροντίδας, εἶτα ἀπεχθείας πρὸς ἐτέρους, εἶτα πρᾶγμα μυσία καὶ πάθη μεγάλα διεξῶν, ὡς εἰπεῖν, ὅ ἐν ἄξια ταῦτα

S Lacydis.

Quin ipfius Dei.

Contra Ad omnia refert ad speciem.

Et praedicat sua officia.

τα ἐκείνων. Πᾶσα μὲν γὰρ ὀνειδιζομένη χάρις, 223
ἐπαχθῆς καὶ ἀχαρὶς καὶ ἐκ ἀνεκτῆ τῶν
δὲ τῶν κολάκων ἐχ' ὑπερον, ἀλλὰ πραττομέ-
νως, ἐνεσιν εὐθύς τὸ ἐπονείδισον καὶ ὄυσαπῆν.

Ὁ δὲ Φίλος, κὰν εἰπεῖν δεῆσθαι τὸ πρᾶγμα, 224

μετρίως ἀπήγγειλε, περὶ αὐτῶ δὲ εἶπεν ἔδεν *Am. exte-
nuat benefi-
cium.*

ὁ δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι Σμυρναίους δεομένοις 225

σίτον πέμφαντες, ὡς ἐθαύμαζον ἐκείνοι τὴν
χάριν, ἔδεν ἔφασαν μέγα· μίαν γὰρ ἡμέραν
ψηφισάμενοι τὸ ἄριστον ἀΦελεῖν εαυτῶν καὶ
τῶν ὑποζυγίων, ταῦτα ἤθροισαμεν. Οὐ γὰρ 226

μόνον ἐλευθέρως ἢ τοιαύτη χάρις, ἀλλὰ καὶ
τοῖς λαμβάνουσιν ἡδίων, ὅτι τὴν ὠφελῆντας
ἔμεγάλα βλάβηθεσθαι νομίζουσιν. — Ὡσπερ 227

Λακεδαιμόνιοι μάχῃ κρατηθέντες ὑπ' Ἀντι-
πάτρου, καὶ ποιόμενοι διαλύσεις, ἤξιον ὅ,τι
βλέταται ζημιῶδες, αἰσχρὸν δὲ μηδὲν ἐπιτάτ-
τειν αὐτοῖς ἔτις ὁ Φίλος καὶ τοῖστος, ἀν 228

μὲν τις ἢ δαπάνην ἢ κίνδυνον ἢ πόνον ἔχουσα
χρεία καταλαμβάνη, πρῶτος ἀξιώων καλεῖ-
σθαι, καὶ μετέχειν ἀπροφασίως καὶ προθύ-
μως, ὅπως δὲ πρόσεςιν αἰσχύνῃ, μόνον εἶν καὶ
Φεῖσθαι παρατρέμενος. Ἀλλ' ἤγε κολακεία, 229

τέναντίον, ἐν μὲν ταῖς ἐπιπόνοις καὶ κινδυνά-
δεσιν ὑπεργίαις ἀπαγορεύει· κὰν διακείρω-
μενος κρέσθης " σαφρὸν ἐκ τινος προφάσεως
ὑπηχεῖ καὶ ἀγενές· ἐν δὲ ταῖς αἰσχροῖς καὶ 230

M 4

ΤΑΚΕΙ-

*ita laborare mea causa: Vel etiam contra, ut lubeat dice-
re: non tanti erant beneficia, ut propterea exorberetur molestia
audiendi magniloquam exprobrationem.*

τ. im. καὶ ὁ. Pruriebatur manus rescribere ἔδεν καὶ.

*u. Metaphora a vasis figulinis, quae sono exploran-
tur; sonat enim, ut est apud PERSIVM, vitium per-
cussa, & maligne Respondet, viridi non colta fidelia lino.
Pulsâ igitur, o iuuenis, dignoscere cantus, Quid solidum crepet.
Frequens apud optimos quoque ratio loquendi.*

ταπεινάς καὶ ἀδόξους διακονίας, ἀπόχρησται, πείτησον· ἔδδεν ἠγείται θεῶν, ἔδδ ὕβρισκόν.

231 Ὁραῖς τὸν Πίθηκον; ἔ δύναται τὴν οἰκίαν Φυλάττειν ὡς ὁ κύων, ἔδδ βασιλεύει ὡς ὁ ἵππος,

232 ἔδδ ἀρῆν τὴν γῆν ὡς οἱ βόες· ὕβριν ἐν φέρει, καὶ βωμολοχίαν, καὶ παιδιὰς ἀνεχεται, γέλωτος

233 ὄργανον ἐμπαρέχων ἑαυτὸν· ἔτω δὴ καὶ ὁ κόλαξ, ἔ συνειπεῖν, ἔ συνεισενεγκεῖν, ἔ συναγωνισασθαι δυνάμενος, πόνετε καὶ σπυδῆς ἀπάτης ἀπολειπόμενος, ἐν ταῖς ὑπὸ μάλης x

234 πράξεσιν ἀπροφάσιτος ἐστὶ καὶ πίσος. — Ταυτὸ ποιεῖ ὁ κόλαξ τῷ ζωγραφῆσθαι τὰς ἀλεκτρυόνας ἀθλίως· ἐκεῖνος τε γὰρ ἐκέλευσε τὸν παῖδα τὰς ἀληθινὰς ἀλεκτρυόνας ἀποσοβεῖν

235 ἀπατάτω τῷ πίνακος· ἔτος δὲ τὰς ἀληθινὰς ἀποσοβεῖ φίλως, καὶ ἐκ εἰς πλησιάζειν ἂν δὲ μὴ δύνηται, φανερώς μὲν ὑποσάινει, καὶ περιέπει καὶ τέθεικεν ὡς ἀμείνονας, λάθρα δ' ὑφίητι τινὰς καὶ ὑποσπείρει διαβολὰς

236 καὶ μὴ παντελῶς εὐθύς ἐξεργάσθαι, τὸ τῷ Μηδία Φυλάττει μεμνημένος· ἦν δὲ ὁ Μηδίας τῷ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χορῶ τῶν κολάκων οἶον

237 ἐξάρχος, καὶ σοφιστὴς κορυφαῖος ἐπὶ τὰς ἀρί-

238 στας y συντεταγμένος· ἐκέλευεν ἐν θαρρύν-
τας ἀπλεῖσθαι καὶ δάκνειν ταῖς διαβολαῖς, δι-
δάσκων, ὅτι καὶ θεραπεύσει τὸ ἔλκος ὁ δε-
δηγμένος, ἢ ἐλὴ μένει τῆς διαβολῆς. Ταύ-

239 ταις μὲν τοι ταῖς ἐλοῖς, μᾶλλον δὲ γαγγραι-
νοῖς καὶ καρκινώματι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρος,
ἀπώλεσε καὶ Καλλιμαχίην καὶ Παρμενίωνα καὶ

φιλώ-

x Passim ita LYCIANVS de his quae turpitudinis causa occultantur.

y Quasi in acie constitutus ad optimorum quorumque famam & salutem oppugnandam.

Ad. amolitur amicam.

Medii vox calumniare audaciter.

Alexan. M. ab adulatoribus corruptus.

- φιλάταν. Ἄγνωσι δὲ καὶ Βαγώεις καὶ Ἀγ- 240
 σίαις καὶ Δημητρίοις ἀφειδῶς ἐνέδωκεν ἑαυτὸν
 ὑποσκελίζεσθαι, προσκυνημένοι ἢ κατασολιζο-
 μενον καὶ ἀναπλαττόμενον ὑπ' αὐτῶν ὡσπερ
 ἄγαλμα βαρβαρικόν. Οὕτως μεγάλην ἔχει τὸ 241
 πρὸς χάριν δύναμιν, ἢ μεγίστην, ὡς εἴκειν, ἐν τοῖς
 μεγίστοις εἶναι δοκῶσι. Τὸ γὰρ οἶδαι τὰ κάλ- 242
 λιστα^z μετὰ τῆ βδέλεσθαι, πίστιν ἅμα τῷ
 κόλακίῳ θράσος δίδωσι τῶν μὲν γὰρ τόπων 243
 τὰ ὑψηλὰ δυσπρόσοδα καὶ δυσέφικτα γίνεσθαι
 τοῖς ἐπιβηλεύσοι· τὸ δ' ἐν ψυχῇ νῦν ἐκχέσθαι
 δι' εὐτυχίαν ἢ δι' εὐφύιαν ὕψος καὶ φρόνημα,
 τοῖς μικροῖς καὶ ταπεινοῖς μάλιστα βάσιμόν
 ἐστίν. Ὅθεν ἀρχόμενοί τε τῆ λόγῃ παρεκελευ- 244
 σάμεθα, καὶ νῦν παρακελευόμεθα, τὸ Φί-
 λαιτον ἐκκόπῃν ἑαυτῶν καὶ τὴν οἴησιν αὐτῆ
 γὰρ ἡμᾶς προκολακίζεσθαι, μαλακωτέρας
 ποιεῖ τοῖς θυραίοις κόλαξιν, ὡς ἐτόιμυς ὄησας.
 Ἄν δὲ παιθόμενοι τῷ θεῷ, καὶ τὸ Γνώθι σαυ- 245
 τὸν, (ὡς ἕκαστον* τῆ παντὸς ἀξίον ἐστίν) μα-
 θόντες, ἅμα ἢ φύσιν ἢ τροφήν καὶ παιδευσιν
 ἑαυτῶν ἀναθεωρῶμεν, ἐλλειμματὰ μὲν τῆ 246
 καλῆ, ἢ πολὺ τὸ φαύλως ἢ εἰκῆ συμμεμιγμέ-
 νον ἔχουσιν ἐν πράξεσιν, ἐν λόγοις, ἐν πάθεσιν,
 ἢ πάνυ ῥαδίως ἐμπεριπατεῖν τοῖς κόλαξιν
 ἑαυτὸς παρέξομεν. Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ ἀπι- 247
 σεῖν ἔφη τοῖς θεοῖν αὐτὸν ἀναγυρεύεσθαι ἐν τῷ
 καθέθειν μάλιστα καὶ ἀφροδισιάζειν †, ὡς
 ἀγενέ-

M 5

ἀγενέ-

^z Viri principes cum cupiant esse in se optime quaeque, facile credunt, rem ita se habere, atque hoc ipso opportuni sunt adulatorum insidiis.

* Int. μανθάνειν. Est enim sensus parentheticos, ut sane vult quicquidque discere summo opere interest.

† Adde etiam sanguinem & morbos ex vulneribus.

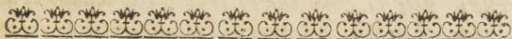
- 248 ἀγενέστερος περί ταῦτα καὶ παθητικώτερος αὐτῶ
 γινόμενος· ἡμεῖς δὲ πολλὰ πολλὰχθ τῶν ἰδίων
 αἰσχροῦ, καὶ λυπηρῶ, καὶ ἀτελεῖ, καὶ ἡμαρ-
 τημένα καθορῶντες αἰεὶ, Φαράτωμεν ἑαυτοὺς
 ἐκ ἐπαινεύοντος Φίλου καὶ κατευλογέοντος δεομέ-
 νους, ἀλλ' ἐλέγχοντος, καὶ παρρησιαζομένου,
 καὶ ψέγοντος ἡμᾶς ἰδίᾳ κακῶς πράττοντας.
- 249 Ὀλίγοι μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν εἰσιν οἱ παρρησιά-
 ζεσθαι μᾶλλον ἢ χαρίζεσθαι τοῖς Φίλοις πολ-
 μῶντες· ἐν δὲ τοῖς ὀλίγοις αὐτοῖς ἔραδίως ἀν-
 εὔροις ἐπισταμένους τῆτο ποιεῖν, ἀλλ' οἰομένους,
 ἀν' λοιδορῶσι καὶ ψέγουσι, παρρησίᾳ χρῆσθαι.
- 250 Καὶ τοι καθάπερ ἄλλῳ τινὶ Φαρμακῶ, καὶ
 τῷ παρρησιάζεσθαι μὴ τυχόντι κακῶ, τὸ
 λυπεῖν ἀχρήστως καὶ ταρατῆν περιεσι, καὶ
 ποιεῖν τροπον τινὰ μετ' ἀλγηδόνος, ὃ ποιεῖ
- 251 μεθ' ἡδονῆς τὸ κολακεύειν. Βλάπτονται γὰρ
 ἐκ ἐπαινεύμενοι μόνον ἀκαίρως, ἀλλὰ καὶ ψε-
 γόμενοι, καὶ τῆτο μάλιστα τοῖς κόλαξιν εὐλή-
 πηζ καὶ πλαγίως παραδίδωσιν, ἀπὸ τῶν
 σφόδρα προσαντῶν καὶ ἀντιτύπων ὥσπερ ἐπὶ
 τὰ κοῖλα καὶ μαλακὰ δίκην ὕδατος ἀπολι-
- 252 θαίνοντες. Διὸ δεῖ τὴν παρρησίαν ἡθεὶ κε-
 κράσθαι, καὶ λόγον ἔχειν, ἀφαιρῶντα τὸ
 ἄγαν καὶ τὸ ἄκρατον αὐτῆς ὥσπερ Φωτὸς,
 ἵνα μὴ ταραττόμενοι, μηδ' ἀλγεῦντες ὑπὸ τῶν
 ἅπαντα μεμφομένων, καὶ πᾶσιν ἐγκαλέσθων,
 καταφεύγουσιν εἰς τὴν τῆ κόλακος σκιαν, καὶ
 πρὸς τὸ μὴ λυπεῖν ἀποσρέφοντα. Πᾶσαν
 μὲν γὰρ, ὡ φιλόπαπτε, κακίαν Φευκτέον
 ἐστὶ δι' ἀρετῆς, ἔχει δὲ τῆς ἐναντίας κακίας,
 ὥσπερ ἐνιοὶ δοκῶσιν, αἰσχυντηλίαν μὲν ἀνα-
 χυντία Φεύγειν, ἀγροικίαν δὲ βωμολοχίᾳ·
 δει-

Amicus re-
 prehenfor
 quaerendus.

250
 Qua in re
 cautione
 opus est.

254
 Stulti dum
 vitant vi-
 tia &c.

δειλιάς δὲ καὶ μαλακίας ἀπωτάτω τίθεσθαι 255
 τὸν τρόπον, ἀν' ἐγγίσα φαίνονται λαμυρίας
 καὶ θρασυτήτος. ἐνιοὶ δὲ καὶ δεισιδαιμονίας 256
 ἀθεότητα, καὶ πανουργίαν ἀβελγησίας ἀπο-
 λόγημα ποιῶντα, καθάπερ ζύλον τὸ ἦθος
 ἐκ καμπῆς εἰς τὲναντίον, ἀπειρία τῆς κατορ-
 θῆν, διασπρέφοντες Αἰγίση δὲ κολακείας 257
 ἀρηστικ, ἀνωφελῶς λυπηρὸν εἶναι, καὶ κομι-
 δῆ τινος ἀμύσθη καὶ ἀτεχνῶς πρὸς εὐνοίαν ὀμι-
 λίας, ἀηδία καὶ χαλεπότητι φεύγειν τὸ
 ἀγενὲς ἐν Φιλία καὶ ταπεινόν. κ. τ. λ.

XIII

E SEXTO EMPIRICO

Pyrrhon. hypotypof. L. III, c. 24.

Diuerſi gentium mores & instituta praesertim
 circa religionem. *

Tὸ ἀνθρώπειον γεύσασθαι σαρκῶν παρ' *Anthropo-*
 ἡμῶν μὲν ἀθεσμον, παρ' ὀλοις δὲ βαρ' *phagia.*
 βάρους ἔθνεσιν ἀδιάφορόν ἐστὶ καὶ τί δει τῆς 2
 βαρβάρους λέγειν ὅπως καὶ ὁ τυθεὺς τὸν ἐγκέ-
 φαλον τῆς πολέμιος^a λέγεται φαγεῖν; καὶ οἱ 3
 ἀπὸ τῆς σοῆς ἐκ ἀτοκον εἶνά φασι τὸ σάρκας
 τινὰ ἐσθίειν ἄλλων τε ἀνθρώπων καὶ ἐαυτῶ.
 Τό,

* SEXTVS quidem hanc diuersitatem ea causa refert, ut ostendat, haec talia non a natura esse, sed ab institutis hominum. Sed pessime vititur hoc argumento ad euertendam religionem naturalem & ius naturae: cum in eo tamen sanior pars consentiat, esse naturam superiorem, autorem omnium & custodem &c. Conf. 7, 73 sqq.

^a Melanippi, a quo vulneratus fuerit. Hinc DO-
 SIADAE ἀνδροβρῶς & LYCOPHRONI κρητοβρῶς vocatur.